

Nr **7** (170)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-809X

Wspomocni Uczelniane

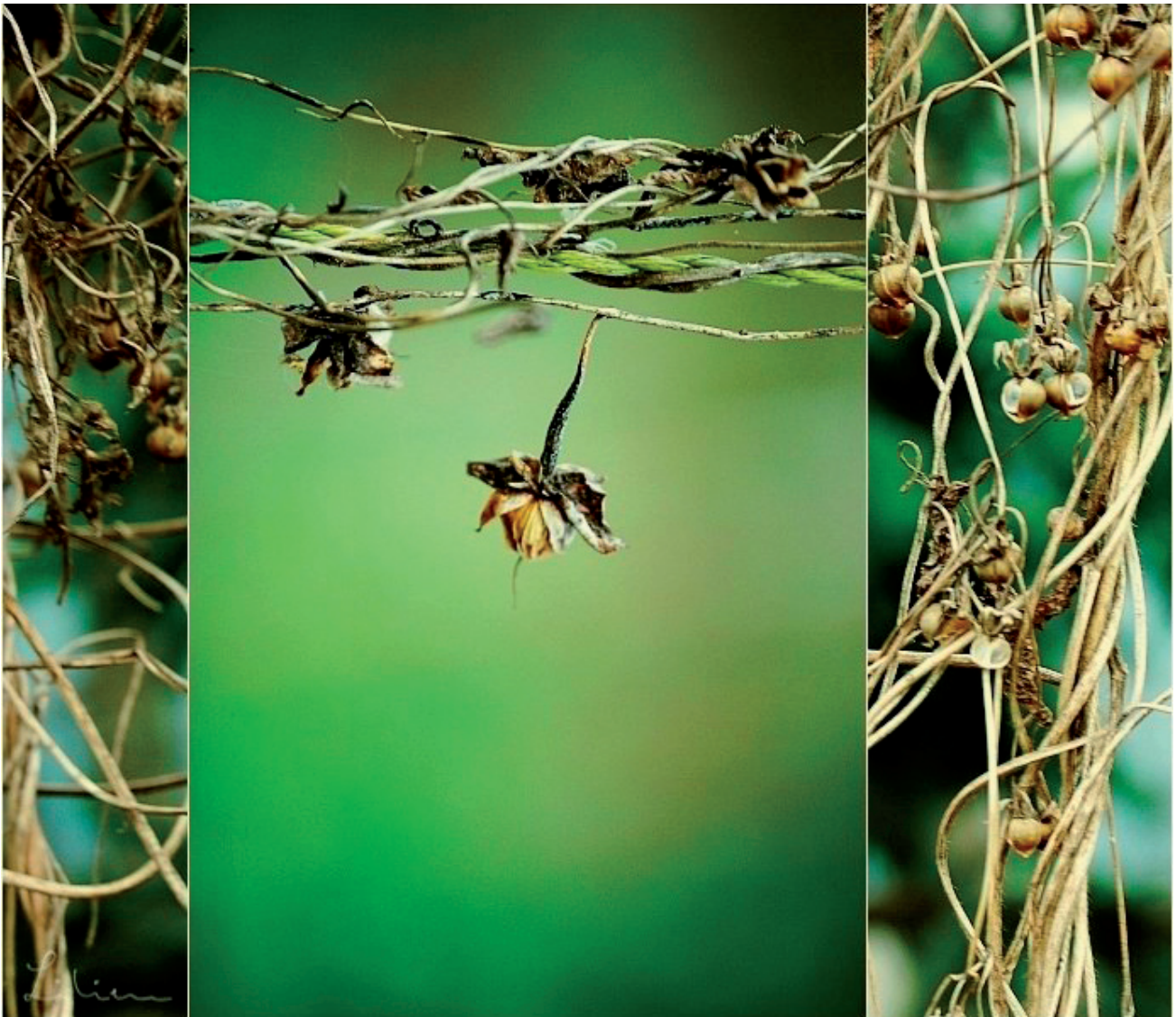
Opolskiej

marzec 2008

**Rektor Jerzy Skubis
wybrany na drugą
kadencję**

XVIII Dni Elektryki

VI Giełda Innowacji

Ewa Gardecka jest studentką Europeistyki na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Fotografiją amatorsko zajmuje się od 2005 roku. Od dwóch lat należy do Opolskiego Klubu Fotograficznego. Na swoim koncie posiada kilka publikacji, wyróżnień lokalnych, a także w konkursach ogólnokrajowych. Fotografia jest dla niej formą odskoczni od codzienności, bywa także sposobem na pokazanie tego czego na codzien się nie zauważa.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XVIII, nr 7 (170), marzec 2008

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA
Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL
Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK-GRONEK
Redakcja

TOMASZ SOŁTYŃSKI
Projekt i skład

WSPÓŁPRACA

MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora)

IZABELA CAREWICZ (WEAi)

JOLANTA DEMBICKA (WM)

TOMASZ BOHDAN (WWFiF)

MIROŚLAWA SZEWCZYK (WZiIP)

HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO)

JOANNA BOGUNIEWICZ (DWMiPUE)

MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW)

BEATA KOPKA (BG)

Wydano w Dziale Promocji Politechniki Opolskiej,
ul. S. Mikołajczyka 5, 45-271 Opole, promocja@po.opole.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania
redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 15.03.2008 r.

Na okładce: prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis

TECHNIKI WYTWARZANIA — WAŻNE WYZWANIE DLA PRZEMYSŁU I CYWILIZACJI

Prof. Wit Grzesik jest absolwentem Politechniki Wrocławskiej, z opolską uczelnią związany od 33 lat. Obecnie kieruje Katedrą Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji na Wydziale Mechanicznym. Specjalizuje się w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn.

Panie Profesorze, proszę przedstawić obszar swoich zainteresowań naukowych i obszar badań naukowych, którym zajmuje się Pan i zespół kierowanej przez Pana Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji.

Ponieważ jest to mój pierwszy, tak obszerny wywiad dla naszej społeczności akademickiej, to chciałbym nadmienić, że w tym roku mija 35 lat mojej pracy zawodowej, z których 33 lata poświęciłem pracy naukowej w naszej Uczelni. Tak się składa, że jako student pierwszego roku Politechniki Wrocławskiej uczestniczyłem przed 40 laty w wydarzeniach marca 68. Podstaw i zrozumienia pracy naukowo-badawczej nauczyłem się w trakcie realizacji pracy dyplomowej, a praca w przemyśle wzmocniła te predyspozycje. Jest tu pewna ciągłość, gdyż moje zainteresowania naukowe nadal koncentrują się w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, specjalności technologia maszyn, a w ramach tej specjalności obróbce ubytkowej. Natomiast obrabiarki o które Pani pyta, czyli maszyny technologiczne, są jedną ze specjalności w obrębie technologii maszyn. Celowo posłużyłem się oficjalnym wykazem dziedzin nauki oraz dyscyplin naukowych aby podkreślić, że Wydział Mechaniczny posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego wyłącznie w tej dyscyplinie. Obecną jednostką, która najpierw funkcjonowała pod nazwą Zakład Technologii Maszyn, następnie Zakład Technologii Maszyn i Automatykacji kieruję od lutego 1992 roku. Moim poprzednikiem był doc. Zbigniew Vogel, który patronuje jednemu audytorium na Wydziale Mechanicznym. Z mojej inicjatywy rozszerzona została jej nazwa o jeszcze jeden człon i obecna nazwa kierowanej przeze mnie jednostki brzmi Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji. W ciągu tych szesnastu lat, które właśnie upłynęły od czasu objęcia kierownictwa, w katedrze nastąpiły istotne zmiany

jeśli chodzi o profil kształcenia studentów, ale i prowadzone badania naukowe. Z tej bardzo klasycznej specjalności, jaką jest technologia maszyn, na początku lat dziewięćdziesiątych opracowałem program do nowej specjalności — czyli automatyzacji projektowania procesów technologicznych. Nieco później, kiedy pojawiły się tendencje do wprowadzania na wydziałach mechanicznych inżynierii produkcji zmieniłem częściowo program i nazwę, stąd od wielu lat funkcjonuje u nas jako specjalność technologiczno-menedżerska z bardzo wyważonymi elementami ekonomii i nauk o zarządzaniu. A wszystko po to, aby absolwent naszej uczelni mógł samodzielnie prowadzić małą firmę. Za duże osiągnięcie poczytuję sobie wdrożenie do programu kształcenia nowoczesnych technologii CAD/CAM, co gwarantuje wykształcenie inżyniera na poziomie europejskim. Chcę podkreślić, że w zakresie dydaktyki nie mamy się czego wstydzić, ponieważ od początku lat dziewięćdziesiątych oferujemy naszym studentom profil kształcenia dostosowany do wymogów krajowych, a później europejskich. W systemie studiów dwustopniowych moja katedra będzie prowadzić specjalność komputerowe wspomaganie inżynierii wytwarzania i jakości oraz partycypować w nowym kierunku studiów mechatronika. Gdyby udało się nam jeszcze nieco polepszyć bazę, jaka pozostaje w naszej dyspozycji.

Skupiając się na problematyce prowadzonych w katedrze badań wskazać mogę trzy grupy specyficznych zagadnień dotyczących nie tylko obróbki ubytkowej, ale i pokrewnych specjalności. Jako główny nurt badań wskazałbym proces skrawania i modelowanie tego procesu. Tu możemy wykazać się dosyć dużymi osiągnięciami — jeśli chodzi o modelowanie, głównie na bazie pakietów FEM — u nas nazywa się to MES — czyli metoda elementów skończonych. Zajmujemy się bardzo ważnym utylitarnym zagadnieniem inżynierii powierzchni, czyli wpływem specjalnych powłok cienkowarstwowych na narzędziach skrawających na przebieg i wyniki procesu.

Drugim tematem dotyczącym zagadnień technologicznych jest tzw. technologiczna warstwa wierzchnia. A więc efekt procesu dotyczący powierzchni przedmiotu i stanu materiału pod powierzchnią mający bardzo istotny wpływ na właściwości eksploatacyjne, w tym obszarze gdzie technologia styka się eksploatacją i stara się spełnić jej oczekiwania. Nie chcę wypowiadać się na

temat jak to powinno być realizowane na Wydziale Mechanicznym. Za swoje przesłanie uważam łączenie na WM w klasycznym, a zarazem nowoczesnym ujęciu, zagadnień projektowania, wytwarzania, czyli ogólnie technologii i eksploatacji. Ja te trzy elementy łączę w jeden łańcuch oddziaływań (P-W-E) i dodam, że technologia musi służyć eksploatacji i jeśli ktoś tego nie rozumie zajmując się wyłącznie drobnymi wycinkami zagadnień bez szerszego kontekstu, to należy z tego powodu ubolewać. Tu następuje zetknięcie technologii opartej na wiedzy z innymi dyscyplinami technicznymi i podstawowymi. Jest to moim zdaniem bardzo ważny argument za kształceniem „technologicznym”. Europa właśnie stawia na taki nurt ze względu na pilną konieczność dorównania potęgom przemysłowym w zakresie innowacyjności i konkurencyjności. Czasy rozumienia technologii jako prostych procedur kierowania produkcją dawno już minęły, tkwią jednak w świadomości wielu nauczycieli akademickich, którzy nie znoszą zmian. Stąd m.in. usilne starania władz Wrocławia i tamtejszego prężnego środowiska naukowego o lokalizację Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, właśnie w tym wyjątkowym centrum naukowym. Wyzwania jakie stawia przed nami rzeczywistość naukowa wymagają dokładnie przemyślanych działań interdyscyplinarnych.

Trzecim obszarem aktywności jest tribologia odnosząca się do procesów, a konkretnie zagadnień tarcia i zużycia, ale także — tym zajmuje się jeden członek naszego zespołu — badań właściwości użytkowych elementów maszyn. To są trzy główne nurty naszej działalności, choć można wskazać już kolejny, a jest nim monitorowanie procesów obróbkowych. W tych kilku tematach realizowane są prace habilitacyjne i doktorskie, a przede wszystkim prace dyplomowe studentów. Obecnie realizowane są cztery prace habilitacyjne, w tym jedna wspierana finansowo z funduszy specjalnego projektu badawczego. Pragnę podkreślić, że dysponujemy dość dobrze wyposażonymi laboratoriami badawczymi.

Wydział oferuje nowoczesne, dostosowane do wymogów współczesnego przemysłu wykształcenie, ma dobrze wyposażoną bazę laboratoryjną. W jaki sposób można zachęcić jeszcze młodego człowieka do podjęcia studiów technicznych, które w obiegowej opinii nie cieszą się zbyt wielką popularnością?

Protestuję przed tak postawionym pytaniem, mówiłem o tym także w niedawno udzielonym wywiadzie telewizyjnym

w programie regionalnym *Wszystko jasne*. Są to populistyczne opinie nieprzystające do rzeczywistości. Baner umieszczony w ubiegłym roku na budynku Wydziału Mechanicznego, zachęcający do podjęcia studiów inżynierskich, jest tego przykładem. Opinia o braku popularności studiów technicznych jest chwytym marketingowym, z którym się nie zgadzam. Młodzieży w kraju jest dużo, tylko trzeba umieć do niej dotrzeć. Drogo-cenny czas pod hasłem *Czas dla inżynierów* należy umiejętnie i rozważnie wykorzystać. Poprzednie programy ministerialne doprowadziły do tego, że właściwie nie ma średnich szkół technicznych, a jeśli są, to nie gwarantują odpowiedniego poziomu. Problemy związane z kształceniem na kierunku mechanika i budowa maszyn mają zasięg ogólnoeuropejski, ponieważ łatwiej studiuje się socjologię, psychologię i pedagogikę niż mechanikę. Najwyższy czas aby to zmienić! Polska zawsze słynęła z wybitnych inżynierów różnych specjalności i nie ma racjonalnych powodów aby teraz było inaczej. Obecnie około 70% młodzieży wybiera studia na kierunkach humanistycznych. A ja znam studentów studiujących fizykę na uniwersytecie, którzy chcieliby równolegle podjąć kształcenie u nas na mechanice i budowie maszyn. Aktualnie prowadzę zajęcia ze studentami drugiego roku i dochodzę do wniosku, że ci młodzi ludzie nie rozumieją techniki. Kiedyś kończyło się dobre pięcioletnie technikum i młody człowiek świadomie wybierał studia na politechnice będące kontynuacją tych zainteresowań. Warto sięgnąć do rozwiązań stosowanych na uczelniach zachodniej Europy, gdzie tutor podpowiada ścieżkę rozwoju i sprawuje nad nim opiekę. Wiele w tym względzie mamy jeszcze do zrobienia w naszych polskich uczelniach. Praca ze studentem nie kończy się — moim zdaniem — na wygłoszeniu wykładu czy przedstawieniu kolorowej prezentacji multimedialnej. Ogromne znaczenie ma rozmowa, indywidualny kontakt ze studentem, gdyż daje większe efekty niż beznamiętne przekazywanie wiedzy, a następnie egzekwowanie wiadomości za pomocą testów. Pani minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, która z wykształcenia jest prawnikiem, w ostatnim numerze Forum Akademickiego także zwróciła uwagę na to, aby więcej czasu poświęcać na indywidualne kontakty pomiędzy wykładowcą a studentem, w tym także w laboratorium. Moim zdaniem należy wrócić do czasów, gdy egzamin składał się z części ustnej i pisemnej. Nie jestem w tych poglądach odosobniony, ostatnio rozmawiałem z dziekanem Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej, który doszedł

do takiego samego wniosku. Taka forma kontaktów wymaga czasu i nie da się jej zrealizować, jeśli wykładowca przyjeżdża na uczelnię tylko na jeden dzień i wchodząc do gmachu już planuje swoje wyjście. Niedawno od znajomego profesora z Politechniki Warszawskiej usłyszałem wyjaśnienie dlaczego pracę rozpoczyna o 7 rano, a kończy o 19 — bo tak pracuje się w zagranicznych ośrodkach naukowych, które tętnią życiem przez cały dzień, a i w nocy spotkać można prowadzących badania. U nas w większości na uczelniach wszelkie życie naukowe zamiera już w godzinach popołudniowych. Nie zalecałbym tego jako reguły, ale coś w tym jest. Zaangażowanie i pasja po prostu dają lepsze efekty niż okazjonalne „występy”. W nauce nie sprawdza się symulowanie działań, jedyne efekty daje autentyczne zaangażowanie i systematyczna praca. Nasi koledzy z czeskich uczelni właśnie przechodzą na taki europejski styl pracy. Bo nauka to nie tylko praca lecz PASJA!

Jak przedstawia się — pod Pana kierunkiem — kształcenie młodej kadry naukowej, ile aktualnie doktorantów realizuje w katedrze swoje prace badawcze?

Niedawno miałem nawet pięciu doktorantów, niestety — to także jest zauważalna tendencja — młodzi i zdolni ludzie odchodzą z uczelni do przemysłu, gdzie czekają ich wielokrotnie wyższe pobory. W efekcie aktualnie opiekuję się więc jednym doktorantem, który finalizuje już swoją pracę. Jedynym sensownym rozwiązaniem wydaje się być penetracja przemysłu, np. wzorem Niemiec i odwrócenie przekonania, że nauka nic nie wniesie do zakładu. Podkreślam jednak, że mnie interesują wyłącznie absolwenci kończący naszą specjalność. Nie zabiegam o absolwentów po inżynierii środowiska czy innych kierunków, ponieważ nie mają oni odpowiedniego przygotowania do rozwiązywania problemów jakie na tej drodze stoją. Techniki wytwarzania są bardzo rozwojową specjalnością, co zresztą opisuję w swojej nowej książce. Ta dziedzina stanowi niesamowite wyzwanie nie tylko dla przemysłu ale i całej cywilizacji, i nie jest to stwierdzenie przesadzone.

Zatrzymajmy się na chwilę na ostatniej, wysoko ocenionej publikacji Pana Profesora wydanej za granicą, dlaczego wybiera Pan zagraniczne wydawnictwa?

Jako pracownik naukowy widzę potrzebę wydawania książek i publikacji, a to odczucie nie wynika tylko z przymusu sprostania wy-

mogom punktacji przyznawanej za aktywność naukową jednostek, lecz z wewnętrznej i głębokiej potrzeby. Czym to jest podyktowane? Na ten temat także wypowiadałem się we wspomnianym wywiadzie telewizyjnym. Wskazałbym przynajmniej trzy aspekty. Po pierwsze młodzi ludzie muszą mieć dobre podręczniki zawierające aktualną wiedzę. W tym obszarze wydajemy dwa – krajowe – podręczniki akademickie: *Postawy skrawania materiałów metalowych*, czyli podręcznik z obróbki ubytkowej, a drugi podręcznik akademicki to *Programowanie obrabiarek NC/CNC* (WNT, 2006) przystosowany do kształcenia w systemach CAD/CAM. Były to bardzo udane pozycje, a nakład tego ostatniego rozszedł się w ciągu ostatniego roku i właśnie przygotowujemy wznowienie. Po drugie uczelnię odwiedzają coraz liczniej studenci z zagranicy i wykłady w języku angielskim są pilną koniecznością.

Trzeci aspekt, o szerszym znaczeniu, to fakt silnego związku nauki z kulturą ogólną. I tu potrzeba zaistnienia w Europie, a nawet w świecie. W swoim dorobku poszczycić mogę się dwiema książkami, wydanymi w renomowanych wydawnictwach, na odpowiednim poziomie edytorskim z zachowaniem wszystkich wymogów formalnych. Pierwszą, za którą otrzymałem stanowisko profesora zwyczajnego to *Advanced coatings for manufacturing and engineering* (Zaawansowane powłoki ochronne dla wytwarzania i inżynierii). Ukazała się w wydawnictwie Hanser Gardner (USA) w 2003 r. i wielu kolegów gratulowało mi nie tylko publikacji, ale i nagrody Ministra ENiS. Druga książka to *Advanced machining processes of metallic materials* (Zaawansowane procesy obróbki ubytkowej materiałów metalicznych), wydana przez Elsevier w styczniu tego roku. Są to — co podkreślam — książki napisane w języku angielskim, a nie tłumaczone, bo z tłumaczeniami nieraz różnie wychodzi. W książce tej m.in. poruszone są zagadnienia mikroobróbki, nanotechnologii, „cyfrowego” i inteligentnego wytwarzania, które gruntownie zmieniają pojmowanie i znaczenie technologii.

Pańska aktywność zawodowa nie ogranicza się tylko do polskiej nauki, utrzymuje Pan żywe kontakty międzynarodowe, będąc niekwestionowanym autorytetem w swojej dyscyplinie.

Istotnie działałem w środowisku międzynarodowym, jestem m.in. członkiem trzech międzynarodowych stowarzyszeń naukowych: Międzynarodowej Akademii Inżynierii Produkcji (CIRP) z siedzibą w Paryżu, drugie stanowi odpowiednik amerykański

tej organizacji o nazwie NAMRI (North American Manufacturing Research Institution), a jest to naukowe stowarzyszenie zajmujące się badaniami procesów wytwórczych w USA. Trzecie to ESAFORM (Europejskie Stowarzyszenie Naukowe Kształtowania Materiałów). Natomiast jeśli chodzi o środowisko krajowe to wymienić mogę członkostwo w Sekcji Podstaw Technologii PAN (od 1994 r.). Poza tym jestem autorem lub współautorem ok. 50 publikacji z listy filadelfijskiej, a to zadecydowało o członkostwie w komitetach redakcyjnych takich czasopism jak: *International Journal of Precision Engineering and Manufacturing* oraz *International Journal of Machining and Machinability of Materials*. Jestem także recenzentem wielu międzynarodowych czasopism naukowych o dużym współczynniku Impact factor, np. *Wear*, *International Journal of Machine Tools & Manufacture* czy *Journal of Materials Processing Technology*. Dodam, że członkostwo w poważnych naukowych gremiach następuje poprzez elekcję!

Uczestniczenie w tak szerokiej wymianie naukowej jest bardzo obciążające, ale zarazem pokazywanie tego co robimy w katedrze staje się źródłem uzasadnionej satysfakcji. W 2005 roku uczestniczyłem w konferencji NAMRI na Uniwersytecie Columbia w Nowym Jorku, gdzie prowadziłem jedną z sesji. Ta renomowana uczelnia w USA znana jest między innymi z tego, że próbowano tam umiejscowić katedrę polonistyki. Występowanie w takim miejscu uważam za wielki zaszczyt. Byłem także gościem Uniwersytetu Marquette w Milwaukee, gdzie pracuje bardzo wielu profesorów o polsko brzmiących nazwiskach, którzy są bardzo życzliwie nastawieni do kontaktów z polskimi uczelniami. Wydział Mechaniczny na wspomnianym uniwersytecie Columbia nastawiony jest głównie na badania z zakresu nanotechnologii dla potrzeb przemysłu kosmicznego. Z podziwem obserwowałem styl pracy tamtejszych uczonych i studentów pracujących w zespołach interdyscyplinarnych, których badania ściśle powiązane są z przemysłem. Zwróciłem także uwagę na znaczny udział studentów w badaniach i międzynarodowych konferencjach, którzy już podczas studiów budują podstawy swojej przyszłej kariery. To zjawisko rzuca się w oczy. Podobne spostrzeżenia poczyniłem na uczelniach zachodnioeuropejskich. Nieraz ręce same składają się okłasków, gdy na konferencji młody człowiek potrafi przed poważnym gremium profesorów przedstawić w referacie to czym zajmuje się w badaniach. Z żalem stwierdzam, że naszych studentów trudno namówić na wyjazd na zagraniczną

konferencję, nie wspominając już o wygłoszeniu referatu. Ja mam za sobą te wszystkie doświadczenia – można powiedzieć, że na własny rachunek wyruszyłem w świat i stale przekonuję studentów i doktorantów, że nie ma się czego bać. W tym obszarze upatruję zadanie dla władz uczelni aby odpowiednio przygotować młodych ludzi do przyszłej pracy naukowej.

Mówiąc o nauce nie sposób uciec od szerszej refleksji, wszak nauka jest częścią kultury i jako uczeni mamy obowiązek tworzenia tej kultury. Przywołam tu broszurę, która ukazała się w 2001 roku pt. *Dobre obyczaje w nauce*, dotyczącą głównie zasad etycznych i uważam, że obowiązują one wszystkich pracowników nauki i nie sposób udawać, że tak nie jest. Cechą człowieka zajmującego się nauką musi być cierpliwość i uczciwość. Brak wierności tym zasadom znajduje różne negatywne przejawy np. „klonowanie” własnych publikacji, co przekłada się także na jakość prowadzonego kształcenia. Ze zdziwieniem przyjąłem informację o wykładzie na naszej uczelni przedstawiciela ministerstwa, który mówił o szybkiej ścieżce awansu naukowego!

Bycie pracownikiem naukowym nakłada na każdego z nas wiele zobowiązań etycznych. O tym nie można zapominać, a ich przestrzeganie i twórcza praca stanowią nasz wkład w kulturę i są oczywiście dla człowieka nauki źródłem wielkiej satysfakcji.

Wielokrotnie wspominał Pan Profesor o potrzebie prowadzenia badań interdyscyplinarnych, przecież patrząc na strukturę organizacyjną Politechniki Opolskiej jest to możliwe.

Rzeczywiście, jako Wydział Mechaniczny prowadzimy także zajęcia dydaktyczne dla studentów z innych jednostek, mam na myśli Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji oraz Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej. Pomimo tego nie udało mi się niestety namówić pracowników na prowadzenie wspólnych badań. Dysponujemy przecież odpowiednio wyposażonymi laboratoriami. Nie jest także – moim zdaniem – konieczne zatrudnianie w naszej uczelni pracowników z sąsiednich politechnik, skoro mamy własnych specjalistów, na przykład z zakresu CAD/CAM. Prognozy demograficzne nie napawają optymizmem i to stawia przed nami poważne wyzwania, którym musimy sprostać.

Obserwując sytuację na moim wydziale widzę także zjawiska pozytywne, powstają nowe kierunki, wydział i uczelnia rozwijają się, lecz w ślad za tym iść muszą także zmiany organizacyjne. Wydział Mecha-

niczny prowadząc tyle kierunków studiów ma strukturę zbyt rozdrobnioną, katedry winny przekształcić się w instytuty, lub wręcz w nowe wydziały. Tego procesu nie da się zatrzymać. Może nadszedł czas aby tworzyć nowe duże jednostki mogące stać się partnerami dla przemysłu. Jeśli chodzi o moją katedrę, podstawowym kierunkiem działań jest połączenie z inżynierią materiałową. Takie są światowe trendy. Z wielkim żalem wspominam Kolegę, nieodżałowanej pamięci prof. **Stanisława Króla**, z którym dobrze rozumieliśmy te procesy. Śmierć Profesora Króla to niepowetowana strata dla obu jednostek, mojej katedry i katedry technologii bezwłókowych.

Dobrze przyczynić mogą się do lepszego powiązania nauki z przemysłem inkubatory przedsiębiorczości i parki technologiczne, a przecież takie jednostki na politechnice mamy. Wdrażanie wyników badań i upowszechnianie technologii CAD/CAM winno być m.in. obszarem działania dla tych jed-

nostek. Od tej tendencji nie ma ucieczki w współczesnym świecie. Wykształcenie dobrego inżyniera jest wyzwaniem, z którym musimy się zmierzyć. Temu musi zostać podporządkowane finansowanie zarówno z resortu jak i na uczelni i w regionie.

W mojej katedrze staramy się stawiać czoła tym wyzwaniom. W ostatnim czasie z funduszy europejskich (programu Interreg III) nabyliśmy wysoko specjalistyczne urządzenie — profilometr 3D do odwzorowania topografii powierzchni oraz zakupiony z grantu mikroskop z systemem wizyjnym do digitalizacji powierzchni i cyfrowej analizy obrazu. Tak wyposażone laboratorium Metrologii i Inżynierii Powierzchni uzupełnia wykształcenie inżyniera, ale równocześnie może być interesujące dla przemysłu. Nie należy — moim zdaniem — dublować kierunków czy powielać specjalności, a jeśli nie zmobilizujemy sił jako uczelnia przestaniemy się liczyć jako partner we współczesnym świecie. O tym jestem głęboko przekonany.

Na zakończenie chciałbym jeszcze raz nawiązać do etyki naszego zawodu, który traktuję w odpowiedniej proporcji jako powołanie. Bardzo często sięgam pamięcią do wypowiedzi, a ostatnio do książki naszego księdza arcybiskupa, wielkiego humanisty **Alfonsa Nossola** pt. *Miałem szczęście w miłości*, którego serdeczną dedykacją się szczycę. Autor wyjaśnia w niej doskonale jak rodzi się autorytet moralny, w jaki sposób powinien postępować pracownik nauki i jakim zasadom etycznym winien hołdować. Jest to dla mnie wyjątkowa lektura. Dodam, że w swoich poglądach co do sposobu uprawiania zawodu naukowca nie jestem odosobniony, doskonale rozumiem stanowisko niektórych Profesorów z Wydziału Budownictwa.

Tę publikację polecam wszystkim, a szczególnie młodym ludziom, którzy obierają drogę naukowej kariery.

Dziękuję za rozmowę i tak postawione pytania. ◀ rozmawiała K. Duda

Wybory 2008

SPOTKANIE WYBORCZE

Zgodnie z kalendarzem wyborczym, nad którego przestrzeganiem czuwa Uczelniana Komisja Wyborcza pod kierunkiem dr inż. **Anny Król** w dniu 7 marca o godzinie 10.00 w auli Łącznika odbyło się otwarte spotkanie wyborcze z kandydatem na rektora Politechniki Opolskiej na kadencję 2008–2012. Zgłoszono została

tylko jedna kandydatura — aktualnie urzędującego rektora, prof. dr hab. inż. Jerzego Skubisa.

Spotkanie było otwarte, co oznacza, że udział w nim wziąć mógł każdy pracownik i student Politechniki Opolskiej.

Spotkanie wyborcze prowadziła przewodnicząca dr Anna Król, która przedstawiła obecnych w auli członków Uczelnianej Komisji Wyborczej, przypomniała zasady wyłonienia elektorów i liczbę elektorów z poszczególnych grup pracowników, a także zaproponowała przebieg spotkania.

W pierwszej części spotkania rektor Skubis przybliżył zebrany swoją sylwetkę oraz program działań na kolejne 4 lata kierowania uczelnią (wystąpienie elekta drukujemy poniżej) W kolejnej części spotkania, uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań kandydatowi.

Jako pierwszy zabrał głos wiceprzewodniczący uczelnianego AZS-u **Tomasz Wróbel**, który zapytał o **zgodę na przyznanie osobowości prawnej klubowi**. Rektor obiecał poprze starania działaczy. Warto nadmienić, że nie pozostał gołosłowny i 11 marca formalnie przychylił się do prośby członków AZS, spełniając jedną z wyborczych obietnic jeszcze przed wyborami.

Następnie dużą część spotkania zdominowały **wątpliwości natury prawnej, dotyczące wykładni wieku emerytalnego,**

dr inż. Grzegorz Nowosielski

która spowodowała „wyproszenie za drzwi salonu wyborczego” części osób, w tym wyraziela owych wątpliwości (dodajmy pełnego pasji) prof. **Tadeusza Chmielewskiego** z Wydziału Budownictwa. Profesor z wysokości mównicy wygłosił tezę, iż „rektor złamał prawo”, po czym nastąpiło długie przytaczanie paragrafów, jednakże, ani przecząca tezie opinia przewodniczącej komisji wyborczej dr Anny Król, ani słowa prof. Skubisa dotyczące kompetencji senatu, nie usatysfakcjonowały prof. Chmielewskiego, który nie krył, iż czuje się jako 67-latek dyskryminowany.

Kolejne pytanie zadał prof. **Wit Grzesik** z Wydziału Mechanicznego, który podjął trzy kwestie:

- konieczności **zunifikowania struktury organizacyjnej uczelni** co uporządkowałoby dotychczasowy podział na instytuty, katedry i zakłady (rektor odpowiedział, że rozumie intencję profesora i podziela w znacznym stopniu jego spostrzeżenia, ale szanuje w tej kwestii autonomię wydziałów,

prof. Roman Ulbrich

– **równowagi pomiędzy kierunkami technicznymi i nietechnicznymi**, (tu rektor przedstawił ogólnohumanistyczną wizję uczelni, jako strategii na przetrwanie trudnych czasów),

– **problemu mało aktywnych naukowców**, dla których wymyślił akronim: BWN, czyli bezterminowe wczasy naukowe. „W systemach, które są prężne i mają osiągnięcia muszą pracować wszyscy” – powiedział „jako kierownik katedry mam z tym problem i wszyscy mają. Czy pan rektor widzi jakieś rozwiązanie, poprzez spotkania, dyskusje aby włączyć ludzi do ogólnej pracy?” W odpowiedzi rektor wskazał na problem stopnia zidentyfikowania się pracowników z uczelnią, który określił jako dalece niewystarczający. „Jeżeli my na uczelni nie będziemy mieli ludzi, którzy kochają tę uczelnię, którą traktują jak miejsce pracy, któremu poświęcają całe życie, to nigdy nie zrobimy postępu. Stopień scalenia maleje. Zrobię wszystko, żeby tak nie było. Żeby ludziom uświadomić, że jesteśmy u siebie. Jeżeli nie włożymy tu serca, to nic nie pomoże.”

Następne pytania zadał prof. **Stanisław Zagórny** z WWFiF, którego zainteresowała **kwestia podniesienia Politechniki Opolskiej na wyższy poziom: uniwersytecki**, tzw. przymiotnikowy, oraz **przyłączenie do naszej uczelni mniejszych ośrodków** typu zawodowego, np. uczelni w Nysie, Raciborzu, a nawet sąsiedzkiej uczelni medycznej w Opolu.

„Musimy umiejętnie reagować na zmiany, które czekają wszystkie polskie uczelnie” – odpowiedział rektor „Rozwiązania mogą być bardzo zaskakujące. Jeśli się okaże że będzie jedna politechnika południowa Wrocław – Opole - Gliwice, to ja temu nie zaprzeczę. Chcę przygotować naszą politechnikę na ewentualne zaskakujące zmiany, które będą wynikać ze zmiany ustawy, tak abyśmy byli silnym partnerem”.

Kolejne 3 pytania zadał prof. **Jan Kubik** z Wydziału Budownictwa.

„Z danych ministerstwa infrastruktury wynika, że nakłady na naukę, na prace badaw-

czo-rozwojowe w województwie opolskim to jest 1/5 średniej krajowej” — zauważył — „Z danych tych wynika, że w przypadku woj. mazowieckiego to jest 300% średniej krajowej. Wynika stąd, że te nakłady między Warszawą a Opolem są 15 krotnie różne. **Czy senaty uczelni opolskich próbowały cokolwiek zrobić żeby tę dysproporcję w nakładach na naukę zmniejszyć?**” Rektor w odpowiedzi przytoczył w tym miejscu przykład starań środowiska naukowego Opola o utworzenie Regionalnego Centrum Naukowo-Badawczego.

„We wrześniu został zlikwidowany instytut materiałów wiążących. **Czy nie należało podjąć działań interkorporacyjnych**, aby włączyć go w struktury naszej uczelni?” Tu rektor dopowiedział, że instytut wybrał własną drogę łącząc się z innym instytutem naukowo badawczym, a politechnika ściśle współpracowała z IMMB tworząc m.in. konsorcjum.

Prof. Kubik poskarżył się na koniec na „**dyktat czynnika administracyjnego w naszej uczelni nad pracownikami**”, prowadzący do powstawania kuriozalnych dokumentów, w których np. radcy prawni definiują profesorom co to jest urlop naukowy.

„Dawniej przemysłem rządili inżynierowie, potem ekonomiści, dziś prawnicy i z tym trzeba się pogodzić” — odpowiedział rektor, przyznając, że bywa to trudne, co najlepiej uwidacznia przykład kwestii widzianego okiem prawnika wieku emerytalnego, która wzbudziła tyle nieporozumień.

Kolejne pytania padły z ust prof. **Stanisława Syguły** z Wydziału Budownictwa, który przywołując odejścia z uczelni zasłużonych profesorów, zapytał rektora, **czy rozmawiał z nimi, aby temu zapobiec i aby zapobiec kolejnym odejściom?** Rektor zauważył, że za politykę kadrową odpowiada na wydziale dziekan, zwrócił też uwagę na konieczność habilitowania młodych ludzi, którzy w naturalny sposób będą zastępować profesorów — emerytów.

Następnie głos zabrał prof. **Roman Ulbrich** z Wydziału Mechanicznego, z próbą zastanowienia się nad tym, **co jest powodem tego, że stopień identyfikacji z uczelnią spada.** „Mamy dużo nowych kierunków bez własnej obsady, potrzebujemy dużo osób z zewnątrz, czy nie uważa pan że to jest w dużym stopniu element demotywujący do pracy?” — zapytał.

Prof. Skubis skomentował to metaforą gangreny wieloletowości, która draży środowisko. „To zjawisko toczy wszystkie polskie uczelnie”, powiedział, jako przyczynę wskazując niskie zarobki naukowców (3200 zł brutto), nie pozwalające na utrzymanie ro-

dziny i zmuszające profesorów do podejmowania zatrudnienia w wielu jednostkach. Kolejne pytanie padło ze strony środowiska studentów, a wyrażone zostało przez **Tomasza Nykiela** WEAiI. Studencki elektor zapytał o **remonty akademików** w znacznym stopniu niewystarczające (rektor zapewnił, że dostrzega problem, wynika on jednak z ograniczeń finansowych i w planach ma kompleksową przebudowę akademików, która wymaga jednak czasu i znacznych nakładów), o **bulwersującą obsługę dziekanatów** (rektor zapowiedział utworzenie centralnego, skomputeryzowanego dziekanatu, który miałby wchłonąć i obsługiwać studentów wszystkich wydziałów), oraz o **ocenę pracy samorządu** (rektor ocenił ją pozytywnie, choć zaznaczył, że w wielu kwestiach się z samorządem nie zgadza).

Prof. Chmielewski zabierający głos po raz kolejny wspominał następnie o potrzebie zintensyfikowania naukowych wyjazdów zagranicznych, podkreślając, że nikt na uczelni nie powtórzył jego sukcesu — uzyskania stypendium Fulbrighta, natomiast prof. **Janusz Kubicki** zapytał o **kolejne doktoraty honorowe**, sugerując kandydaturę rektora uniwersytetu pekińskiego. J. Skubis zapewnił, że jeśli zostanie wybrany na drugą kadencję, wspomniana uroczystość na pewno się powtórzy, zwłaszcza, że ma już „w głowie pewne nazwisko” wybór doktora jest jednak sprawą delikatną i wymagającą wysondowania w środowisku.

Następne pytania padły znów ze strony studentów: elektor **Konrad Niezgoda** zwrócił uwagę na **opóźnienia w wypłacie stypendium powtarzające się na początku każdego roku akademickiego** (rektor polecił studentom wymyślenie sposobu na usprawnienie systemu, pomysł obiecał poprzeć) następnie student podniósł **kwestię pływalni**, planowanej na 25 m, nie zaś na 50 m, czego niektórzy oczekiwali (rektor Skubis wytłumaczył sprawę względami finansowymi. Szanse na budowę 25 m basenu ocenił na 51 %, natomiast 50 m — na zaledwie 0,5 %).

„Myślę o doktoryzowaniu się” — kontynuował student — „Dowiedziałem się, że stypendium ze strony uczelni wynosi 1000 zł. Priorytetem dla mnie po studiach będzie założenie rodziny i zapewnienie jej utrzymania. Za 1000 zł będzie ciężko. **Proszę mnie zachęcić, żebym się nie wycofał z myśli doktoryzowania się.**”

Doktorat to inwestycja długofalowa — odpowiedział rektor — zachęcam Pana, aby pan „przymknął” oczy na te początkowe trudności, trwające może trzy lata. Warto, ta inwestycja się opłaca.

prof. Jan Kubik

Jako ostatni, przy częściowo już opustoszanej sali, głos zabrał **Grzegorz Nowosielski** z Wydziału Mechanicznego, przedstawiciel uczelnianych związków zawodowych, który zapytał o **doskonalenie pracowników**, tak potrzebne w świetle planowanego wdrożenia systemu jakości kształcenia. „Jeżeli ktoś zgłasza chęć udziału w szkoleniach — prawie zawsze się zgadzam — odpowiedział rektor. Prof. Skubis zapowiedział również wprowadzenie przyjaznego systemu oceny jakości pracy nienauczycieli, opierającego się głównie na samoocenie. Doskonalenie się, kursy, czy studia podyplomowe są wówczas bardzo punktowane. Nowosielski przypomniał następnie o koncepcji utworzenia muzeum politechniki, niekoniecznie w sensie klasycznym, również jako sposobu na popularyzację i utrzymanie kontaktów z najmłodszymi mieszkańcami Opolszczyzny. Rektor Skubis przywołał z kolei podobny przykład Elektrowni Opole, która dysponuje specjalnie przygotowaną salą, z ekranami i ekspozycjami, gdzie m.in. wyświetla się film o elektrowni. Całość tworzy „ośrodek aktywnej promocji”. „Sądzę, że warto do tego wrócić” — podsumował.

Spotkanie zamknęła przewodnicząca uczelnianej komisji wyborczej dr **Anna Król**, dziękując Jerzemu Skubisowi i wszystkim przybyłym.

Warto zauważyć, że trwające blisko 4 godziny spotkanie z całą pewnością potwierdziło jedną z ważniejszych cech urzędu rektora — wytrwałość. ◀ *LS-G, KD*

WYSTĄPIENIE

Prof. dra hab. inż. Jerzego Skubisa, prof. zw. PO, na otwartym zebraniu elektorów po w dniu 7 marca 2008 r.

Pani Przewodnicząca!
Szanowni Państwo Elektorzy!

Cele strategiczne, pozycja na naukowej mapie kraju

Nadchodząca czteroletnia kadencja rektorów, dziekanów i ciał kolegialnych uczelni

zapowiada się jako trudna. Trudność ta wynika ze zwiększonej niepewności, dotyczącej zewnętrznych warunków funkcjonowania uczelni, niepewnego finansowania, spodziewanej nowelizacji ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” i z działań zmierzających do innego usytuowania wyższego szkolnictwa niepublicznego. Sygnalizuję te kwestie, gdyż program działania uczelni w najbliższych latach, winien brać je pod uwagę.

Strategicznym celem, jest umocnienie naukowej i dydaktycznej pozycji Politechniki Opolskiej na naukowej mapie kraju i w Europie.

Wprowadzenie politechniki do europejskiej przestrzeni badawczej, umiędzynarodowienie kształcenia i wzmacnianie osiągniętej w ubiegłej kadencji autonomiczności stanowi cele szczegółowe. Osiągnięciu tych celów w nadchodzącej kadencji jest podporządkowany program działania przedstawiony poniżej.

Orientacja na studentów

Dla osiągnięcia w naszej uczelni kształcenia na wysokim poziomie jest konieczne przyjęcie orientacji na studenta. Jako rektor zamierzam wspierać wszystkie działania i inicjatywy, które promują takie podejście. Nasi studenci są najważniejszą częścią społeczności akademickiej politechniki. Poprawie warunków ich kształcenia winny być podporządkowane nowe inwestycje w uczelni, możliwości wymiany międzynarodowej, doposażenie aparaturowe, biblioteki a także podnoszenie naszych kwalifikacji naukowych i zawodowych. Ważna jest życzliwość i podmiotowe traktowanie studentów. Dla stworzenia im przyjaznych warunków studiowania i wszechstronnego rozwoju, konieczne są dobre programy nauczania, poszerzenie kształcenia ogólnego kosztem kształcenia technologicznego, zwiększenie możliwości obieralności przedmiotów, tworzenie makrokierunków i szerokie wprowadzenie indywidualnego planu studiów i nauczania. Każdy student, niezależnie od formy studiów i kierunku, jeżeli zgłosi taką wolę, winien mieć możliwość wyjazdu w ramach programu Erasmus na studia zagraniczne, do jednej z 57 uczelni partnerskich w Europie. Wyjazd w tym roku 106 naszych studentów i przyjazd do naszej politechniki 76 studentów zagranicznych nie jest jeszcze satysfakcjonujący. Orientacja na studentów musi się także wyrażać w większej dbałości o akademiki, większej dostępności stypendiów, dostępności do bazy sportowej, oferty kulturalnej miasta Opola i dobrej współpracy ze studentami Uniwersytetu Opolskiego i studentami innych uczelni Opola.

Ważnym partnerem dla władz rektorskich jest Samorząd Studencki oraz Samorząd Doktorantów. Rola samorządu jako silnego i autonomicznego partnera dla władz uczelni winna być wzmacniana zarówno na poziomie ogólnouczelnianym jak i na wydziałach. Wyrażam nadzieję, że w nadchodzącej kadencji, we współpracy z samorządem, będzie możliwe otwarcie nowego ośrodka kultury studenckiej, stanowiącego wyróżnik studentów politechniki. Jestem otwarty i życzliwy wobec środowiska studenckiego i zachęcam w nowej kadencji do jak największej aktywności i udziału w życiu uczelni.

Rozwój naukowy, uprawnienia akademickie, współpraca międzynarodowa

O naszej pozycji naukowej decydują i świadczą uzyskiwane rezultaty naukowe i techniczne. Politechnika skupiła znaczącą kadrę naukową: około 120 profesorów i doktorów habilitowanych, 260 doktorów, 100 doktorantów. Nasze osiągnięcia naukowe wyrażane liczbą publikacji i grantów także są znaczne: corocznie publikujemy ok. 1300 prac naukowych, w tym ok. 70 notowanych na liście filadelfijskiej i realizujemy ok. 30 grantów na kwotę 10 mln. zł. finansowanych

przez MNiSzW. To właśnie te osiągnięcia sprawiają, że od kilku lat nasza uczelnia plasuje się, według różnych rankingów, w pierwszej 60-tce najlepszych polskich uczelni akademickich.

Poziom badań i osiągane rezultaty naukowe, w dłuższej perspektywie stanowią o pozycji każdej uczelni. Także naszej. Uważam, że właśnie w tym obszarze mamy duże szanse wygrania konkurencji z innymi ośrodkami — są bowiem w naszym gronie profesorowie i doktorzy bardzo dobrze przygotowani merytorycznie, dla których praca naukowa jest pasją. Stanowią oni o sile naszego środowiska naukowego, dlatego jako rektor zamierzam wspierać ich działalność i tworzyć jak najlepsze warunki pracy. W tym kontekście uważam, że po 42 latach funkcjonowania uczelni należy zdefiniować uformowane w uczelni szkoły naukowe i wokół nich koncentrować kierunki badawcze i środki.

We wszystkich polskich uczelniach istnieje

je problem odtwarzania kadry naukowej. Występuje on także u nas: w grupie 120 profesorów i doktorów habilitowanych 51 przekroczyło wiek 65 lat. Mamy jednak w tym zakresie duży potencjał i możliwości: uczelnia posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego *doktora habilitowanego* w trzech dyscyplinach i liczną, 260-osobową populację doktorów, z których większość winna uzyskać stopień dra habilitowanego. Przywołajmy tutaj powinność i tradycję akademicką wymagającą, aby każdy profesor odchodzący na emeryturę przygotował i doprowadził do habilitacji swojego następcę naukowego. Wykształcenie takiego następcy stanowi potwierdzenie naszego autorytetu. Wspomaganie rozwoju młodej kadry naukowej zarówno doktorskiej jak i doktorów habilitowanych to jedno z najważniejszych zadań rektora w nowej kadencji.

Wzrost liczby profesorów i doktorów habilitowanych stwarza naturalne warunki do uzyskiwania przez uczelnię kolejnych uprawnień naukowych. W najbliższych czterech latach w zasięgu są uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w czwartej dyscyplinie (Automatyka i Robotyka) i uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w kolejnych czterech dyscyplinach:

- inżynierii chemicznej i procesowej,
- ekonomii,
- nauk o kulturze fizycznej,
- mechanice.

Sprawa uzyskania przez naszą uczelnię kolejnych dwóch uprawnień doktorskich jest ważna w kontekście obowiązującej ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”. Niezależnie od możliwego przesunięcia do roku 2015 wymaganego terminu posiadania sześciu uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora przez uczelnię funkcjonującą pod nazwą „politechnika”, spełnienie tego warunku w możliwie najkrótszym okresie będzie priorytetem nadchodzącej kadencji. Od 1 maja 2005 roku, kiedy Polska wstąpiła do UE, polskie uczelnie konkurują nie z uczelniami w tym samym mieście, czy makroregionie – konkurują na rynku europejskim. Stąd wynika fundamentalne znaczenie

międzynarodowej współpracy naszej uczelni w badaniach naukowych. Mijające trzy lata były pod tym względem dla politechniki bardzo udane. Znacznie zwiększyła się międzynarodowa wymiana studentów, w tym roku 51 naszych nauczycieli wyjeżdża na gościnne wykłady do innych uczelni europejskich. Pozytywnym zaskoczeniem jest to, że liczba studentów zagranicznych podejmujących studia w naszej politechnice prawie zrównała się z liczbą studentów wyjeżdżających na studia z politechniki do innych krajów. Perłą w koronie naszej współpracy międzynarodowej jest powołanie w Politechnice Opolskiej Instytutu Konfucjusza. W okresie ostatnich 2-ech lat czternastu profesorów politechniki złożyło wizyty naukowe w Chinach, a możliwość nauki języka chińskiego w naszej uczelni jest szeroko rozpropagowana w kraju. Możemy być dumni z tych osiągnięć.

W obszarze współpracy międzynarodowej, w najbliższych czterech latach, widzę konieczność znaczącego zwiększenia udziału naszych profesorów i doktorów w realizacji naukowych programów finansowanych przez UE, dotyczy to głównie VII Programu Ramowego.

Nowe inwestycje

Rozwój uczelni nie jest możliwy bez nowych inwestycji. Warto w tym celu uzmysłowić skalę problemu: w roku 1989, w ówczesnej WSI na trzech kierunkach studiowało 971 studentów (721 na studiach dziennych i 210 na studiach zaocznych); dzisiaj na 20 kierunkach politechniki kształcą się 11 167 studentów. Wyznacza to skalę zadań inwestycyjnych i związanych z wyposażaniem uczelni. Wiele już zostało zrobione, ale dopiero w najbliższych 4 – 5 latach każdy z sześciu wydziałów uzyska stabilną lokalizację i związane z tym perspektywy wieloletniego rozwoju. Wypracowane ustalenia dotyczące lokalizacji wydziałów, potwierdzone uchwałami senatu, są następujące:

- Wydział Mechaniczny — istniejący obiekt przy ul. Mikołajczyka 5,
- Wydział Budownictwa – budynek przy ul. Katowickiej, istniejąca hala badawcza i planowane do budowy skrzydło dydaktyczne,
- Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii — II Kampus, wybudowane hale sportowe, kryta bieżnia, aula, planowany do adaptacji budynek dydaktyczny i kryta pływalnia 25 m,
- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki — II Kampus, budynki nr 1, 2, 3 i 4,
- Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej — budynek „Lipsk” i „Łącznik”,

- Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji — wszystkie budynki uczelni przy ul. Luboszyckiej i Waryńskiego.

Mijające trzy lata były pomyślne dla inwestycji prowadzonych przez uczelnię. Wymienię najważniejsze: oddano do użytku „Łącznik”, kompleks sportowy w II Kampusie, adaptowano na akademik budynek przy ul. Małopolskiej, wykonano przy nim halę sportową, wykonano ocieplenie i nowe elewacje akademików przy ul. Mikołajczyka.

Co jest możliwe do wykonania w latach 2008-2012? Za realne uważam trzy kolejne inwestycje budowlane. Są nimi:

Budynek dydaktyczny dla WWFiE, ok. 28,5 mln. zł. Został ogłoszony przetarg na wykonawcę, planowane rozpoczęcie prac: lipiec 2008 r. i zakończenie w 2011 r.

Skrzydło dydaktyczne dla WB, przy ul. Katowickiej, ok. 20 mln. zł. 2008–2010 przygotowanie dokumentacji, 2011–2012 realizacja, jest podpisana preumowa na finansowanie.

Kryta pływalnia 25 m, II Kampus, planowana budowa wspólna z miastem Opole, koszt do 20 mln. zł, środki po 50% uczelni i miasta, środki uczelni mają być pozyskane drogą konkursową z RPO, planowana realizacja: 2008–2012 r.

W tym miejscu pragnę podziękować Panu Marszałkowi, Zarządowi Województwa i Panu Prezydentowi, dzięki którym uczelnia może z takim rozmachem planować i realizować swoje inwestycje.

Poza wymienionymi planujemy wykonanie szeregu projektów „miękkich”, na które zamierzamy pozyskać środki drogą konkursową z różnych programów UE. Spośród nich wymienię tylko jeden: na ukończeniu jest przygotowanie wniosku na doposażenie aparaturowe 9 laboratoriów badawczych politechniki z programu „Innowacyjna Gospodarka”. Koszt projektu to 30 mln. zł.

Aby było możliwe realizowanie przez naszą uczelnię wymienionych inwestycji, muszą być przełamane trzy bariery:

zapewnienie finansowego pokrycia wkładów własnych do projektów, oczekujemy w tej sprawie na „listy intencyjne” z MNiSzW, w przypadku budowy krytej pływalni uzyskanie z budżetu Miasta Opole 50% środków i pozytywne rozstrzygnięcie konkursu w RPO na drugą połowę finansowania, przeprowadzenie w uczelni zmian organizacyjnych, polegających na utworzeniu pionu administracyjno-technicznego, obsługującego w tym zakresie tak znaczne środki finansowe — ok. 70 mln. zł.

Niech mi będzie wolno tę ostatnią myśl rozwinąć. Roczny budżet uczelni wynosi około 90 mln. zł. Planowane do wykonania

nia w najbliższych czterech latach nasze inwestycje, to 70 mln. zł. W sposób oczywisty, nie da się wykonać tych inwestycji poprzez podwojenie ilości pracy istniejącym na wydziałach i w administracji centralnej działom obsługującym uczelnię. Uważam, że tę kwestię należy rozwiązać systemowo. W przypadku wybrania mnie na rektora, zamierzam zwrócić się do senatu uczelni o zatwierdzenie stanowiska czwartego prorektora. Prorektor ten miałby w kompetencji stworzenie i nadzorowanie pionu obsługującego inwestycyjne projekty politechniki. Nadzór taki jest niezbędny od początku ich przygotowywania, aplikowania w konkursach, technicznej realizacji, rozliczaniu, kontroli powykonawczej i w zakresie zadeklarowanych wskaźników. Liczę na poparcie tej inicjatywy a w przypadku jej skutecznego, proszę o radę w sprawie potencjalnych kandydatów na to stanowisko.

Finanse uczelni

Nie należy się spodziewać, aby w nadchodzących czterech latach zasadniczo wzrosła dotacja budżetowa dla uczelni. Raczej należy spodziewać się tego, że z budżetu uczelni może otrzymywać coraz mniej. Stawia to przed nami wszystkimi konieczność poszukiwania źródeł oszczędności i zabiegania o zwiększanie dochodów własnych ze źródeł zewnętrznych.

Za podstawowe zasady dotyczące finansów uczelni uważam ich przejrzystość i transparentność. Tak jak w tej kadencji będę starał się, aby budżet uczelni był konstruowany w sposób czytelny a wszystkie informacje finansowe o kosztach wydziałów, kosztach remontów, inwestycjach budowlanych były dostępne dla senatu, na stronie internetowej uczelni i w publikowanym corocznie w formie książkowej sprawozdaniu rektora z działalności uczelni.

Po mijającej kadencji, w której kierowałem uczelnią, kondycja finansowa politechniki jest dobra. Wyrazem tego jest 3% podwyżka wynagrodzeń wszystkich pracowników politechniki, realizowana od 1 stycznia br. ze środków własnych uczelni. Świadczy o tym także możliwość pokrycia części wkładów własnych w inwestycjach planowanych i dodatni wynik finansowy za rok 2007, w wysokości ok. 2,9 mln. zł.

Utrzymanie bezpiecznej kondycji finansowej politechniki uznaję jako zasadę fundamentalną. Równocześnie w dostępny dla rektora uczelni sposób będę zabiegał o wzrost wynagrodzeń wszystkich grup pracowniczych.

Relacje uczelni w regionie, samodzielność wydziałów, administracja

Intelektualne centrum, wiodący ośrodek w dziedzinie informatyki, wdrażania nowych technologii, przedsiębiorczości i innowacyjności — tak widzę ideę politechniki dla miasta Opola i regionu. W jeszcze większym stopniu winna stanowić zaplecze eksperckie dla władz i gospodarki Opolszczyzny. Możemy to osiągnąć poprzez rozwój Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości i Parku Naukowo-Technologicznego funkcjonującego przy politechnice. Musimy szybko reagować na powstające w tym obszarze możliwości, ale także wychodzić z własnymi inicjatywami na zewnątrz uczelni. Warunkiem powodzenia tych działań są dobre projekty, ale także dobre relacje z Marszałkiem, całym samorządem, Wojewodą i Prezydentem Miasta Opole. Relacje te w minionej kadencji uznaję za wzorowe; dziękuję za nie i nie wątpię, iż tak pozostanie w nadchodzącej kadencji.

Zadania politechniki są realizowane na wydziałach, w instytutach i katedrach. To właśnie te jednostki decydują o prestiżu i wynikach finansowych uczelni, w nich kształcą się studenci i prowadzi badania naukowe. Z tych powodów, nadal w zarządzaniu uczelnią będę zapewniał wydziałom pełną autonomię w zakresie badań naukowych i realizowanej dydaktyki. Także w obszarze finansowym, zgodnie z przyjętym przez senat uczelni systemem finansowym, dziekani wydziałów będą mieli swobodę działania.

Ważnym ogniwem funkcjonowania uczelni jest jej administracja. Od jej sprawności zależy efektywność działania uczelni. Zadaniem nowo wybranego rektora będzie doskonalenie jej pracy, systemu zarządzania, sprawnej obsługi pracowników i zewnętrznych relacji uczelni. Zadaniem administracji ogólnouczelnianej winna być także ochrona nauczycieli akademickich przed wstrząsami wynikającymi ze zmian prawa i niedostosowaniem tego prawa i procedur do rzeczywistości. Tytułem przykładu wymienię ochronę przed zawiłościami prawa o zamówieniach publicznych i zawiłościami przy realizacji grantów unijnych. W odniesieniu do tej grupy pracowniczej dostrzegam drastycznie niskie jej uposażenia — dotyczy to w pierwszym rzędzie specjalistów, pełniących kluczowe funkcje w zarządzaniu.

Bilans działania rektora w kadencji 2005–2008

Ponieważ w mijającej kadencji pełniłem funkcję rektora, uważam za właściwe przedstawienie na dzisiejszym spotkaniu, jej syntetycznego bilansu.

Zadania zrealizowane: dydaktyka

Utworzenie czterech nowych kierunków studiów: *inżynieria materiałowa, logistyka, inżynieria chemiczna i procesowa, administracja*,

Utworzenie studiów II stopnia na czterech kierunkach: *europaistyce, fizjoterapii, automatyce i robotyce, technice rolniczej i leśnej*. W toku jest utworzenie dwóch kolejnych kierunków: *inżynierii produkcji oraz turystyki i rekreacji*.

Akredytacja przez Państwową Komisję Akredytacyjną sześciu kierunków studiów.

Wdrożenie w politechnice trójstopniowego systemu studiów.

Rozszerzenie zagranicznej wymiany studentów: wyjeżdżających do 106, przyjeżdżających do 76, w tym 25 przedłużyło pobyt o kolejny semestr i nauczycieli akademickich do 51. Utrzymanie wysokiej liczby studentów politechniki — 11 167 (wg sprawozdania S-10).

nauka

Uzyskanie przez Wydział Budownictwa uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *budownictwo*.

Uzyskanie przez Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Przygotowanie wniosku przez Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki do Centralnej Komisji o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *automatyka i robotyka*.

Osiągnięcie takiego rozwoju kadrowego i naukowego wydziałów, który umożliwi przygotowanie wniosków o uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, w czterech dyscyplinach:

- *inżynieria chemiczna i procesowa*, Wydział Mechaniczny,
- *ekonomia*, Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji,
- *nauki o kulturze fizycznej*, Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii,
- *mechanika*, Wydział Mechaniczny.

Zwiększenie liczby publikacji naukowych z 950 w roku 2004 do 1300 w roku 2007, (w tym ok. 70 odnotowywanych na liście filadelfijskiej). Zwiększenie liczby grantów KBN z 15 w roku 2004 do 30 w roku 2007.

Realizacja 18 różnych projektów finansowanych ze środków UE (ZPORR, Interreg, programy sektorowe).

organizacja i zarządzanie

Uzyskanie autonomii uczelni w rozumieniu ustawy: „*Prawo o szkolnictwie*

wyższym”.

Utworzenie w politechnice szóstego wydziału: Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej.

Przekształcenie Wydziału Elektrotechniki i Automatyki w Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki; przejście wydziału na strukturę instytutową.

Przeprowadzka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii z budynku przy ul. Działkowej do obiektów w II Kampusie, przy ul. Prószkowskiej.

Utrzymanie dobrej kondycji finansowej uczelni.

Bardzo dobra działalność merytoryczna Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości funkcjonującego w politechnice.

Organizacja jubileuszu 40-lecia politechniki. Powołanie w Politechnice Instytutu Konfucjusza.

Nadanie pierwszego doktoratu honorowego PO i tytułu honorowego profesora PO.

Wypracowanie bardzo dobrych relacji uczelni z samorządem regionu, Prezydentem Miasta, zwiększenie eksperckiej roli środowiska politechniki dla potrzeb miasta i regionu.

inwestycje

Oddanie do użytkowania zasadniczej części „Łącznika”.

Wybudowanie i oddanie do użytkowania dla WWFiF w II Kampusie kompleksu sportowego.

Przystosowanie budynku przy ul. Małopolskiej na akademik i budowa przy nim hali sportowej.

Docieplenie i nowe elewacje akademików przy ul. Mikołajczyka.

Rewitalizacja budynku nr 2 (2700 m²) w II Kampusie i przeprowadzka do niego części WEAiI.

Wprowadzenie na listę indykatywną RPO dwóch inwestycji planowanych do realizacji w latach 2007-2013, a to:

- budynku dydaktycznego w II Kampusie dla WWFiF,
- skrzydła dydaktycznego przy budynku WB na ul. Katowickiej.

Zaawansowanie prac zmierzających do wybudowania w II Kampusie wspólnie z miastem Opola krytej pływalni.

Zadania, których nie udało się zrealizować: w zakresie dydaktyki nie udało się uruchomić pełnego cyklu kształcenia w języku angielskim; na jednym z kierunków – na *informatyce* od 10-ciu lat funkcjonuje kształcenie niemieckojęzyczne,

dwukrotnie złożone do Centralnej Komisji wnioski o przyznanie wydziałom uprawnień do nadawania stopnia naukowego dokto-

ra, okazały się nieskuteczne, w obszarze inwestycji nie w pełni został wykonany „Łącznik” i nie powiodły się czterokrotnie przetargi dotyczące sprzedaży budynku przy ul. Działkowej. Także sprawa pałacyku w Karczowie jest zamrożona.

Z całą mocą pragnę zaznaczyć, że wymienione osiągnięcia w funkcjonowaniu uczelni, nie miałyby miejsca, gdyby nie zaangażowanie, inicjatywa i wkład pracy całego zespołu kierującego uczelnią. Pod pojęciem tego zespołu rozumiem w pierwszym rzędzie moich zastępców — Prorektorów, ale także Kanclerza, Kwestora, Dziekanów wszystkich wydziałów i Senatorów wspomagających zarządzanie w mijającej kadencji. Te rezultaty zostały osiągnięte, także dzięki wysiłkowi wielu pracowników administracyjnych, technicznych i pracowników obsługi. Tym wszystkim, którzy przez mijające trzy lata tej kadencji pomagali mi wypełnić obowiązki Rektora Politechniki Opolskiej — serdecznie dziękuję.

Główne obszary działalności w nadchodzącej kadencji

Funkcjonowanie uczelni wymaga od rektora prowadzenia działań równocześnie w bardzo wielu obszarach. Nie sposób je nawet wszystkie wymienić. Stanowisko rektora politechniki, poza godnością, oznacza kierowanie instytucją zatrudniającą 900 osób. Wymienię zatem tylko kilka głównych zagadnień, ważnych dla uczelni w nadchodzącej kadencji:

Podnoszenie jakości kształcenia, jego umiędzynarodowienie, orientowanie wszystkich działań na studenta, utrzymanie w politechnice wysokiej liczby studentów.

Uzyskanie kolejnych uprawnień do nadawania stopni naukowych tak, aby spełnić wymogi prawne przyjęte dla posługiwania się nazwą „politechnika”.

Określenie „szkół naukowych” funkcjonujących w naszej uczelni i koncentracja wokół nich prowadzonych badań.

Włączenie uczelni do realizacji naukowych programów UE, przede wszystkim do VII Programu Ramowego.

Realizacja przygotowanego planu inwestycyjnego.

Wypracowanie planu strategicznego rozwoju politechniki do roku 2020 i przygotowywanie projektów inwestycyjnych na lata 2013-2020.

Utrzymanie bezpiecznej kondycji finansowej uczelni.

Dalszy rozwój naukowy i dydaktyczny współpracy międzynarodowej politechniki, ze szczególnym uwzględnieniem kierunku chińskiego.

Przygotowanie politechniki do możliwych zmian prawnych, prawdopodobnych w obszarze szkolnictwa wyższego.

Utrzymanie bardzo dobrych relacji uczelni z innymi podmiotami społecznymi, z władzami samorządowymi, wojewodą, prezydentem miasta, UO, innymi uczelniami w mieście i regionie.

W przedstawionym zestawieniu nie wskazałem szczegółowych zadań i spraw. Oczekuję, bowiem w tym zakresie inicjatywy od dziekanów i wydziałów. Ważne decyzje dotyczące całej uczelni podejmowane przez rektora będą omawiane z zainteresowanymi wydziałami i senatem, celem wypracowania uzgodnień i osiągnięcia konsensusu.

Parę słów o sobie samym

Jako kandydat na rektora politechniki nie jestem osobą nieznaną. Pracę w naszej uczelni podjąłem bezpośrednio po studiach w 1974 roku – pracuję, zatem 34 lata. W zarządzaniu uczelnią uczestniczę od 1990 roku, kiedy to jako 40-letni profesor zostałem wybrany prorektorem i pozostałem nim przez 15 lat. Funkcję tę pełniłem czterokrotnie i w mijającej kadencji pełnię funkcję rektora. Dobrze znam nasze środowisko akademickie i uczelnię. Także Państwo tutaj obecni znacie zatem moje słabe i mocniejsze strony. Mam nadzieję, że uznacie, iż zalety przeważają nad wadami. Znam też sposób na ograniczenie moich słabych stron – sposób polega na doborze dobrych prorektorów, którzy posiadają brakujące mi zalety. Jeśli zostanę wybrany rektorem zamierzam proponować na prorektorów osoby pełniące te funkcje aktualnie, licząc że zostaną także wybrane i dalej z oddaniem, i nabytym doświadczeniem będą mogły służyć uczelni w nadchodzącej kadencji.

Kandydat na rektora winien być nie tylko sprawny w zarządzaniu i kierowaniu zespołami ludzkimi — ważne są także jego cechy osobiste i zasady, jakimi się kieruje w relacjach ludzkich. Staram się szanować innych ludzi, szanować ich godność i odmiennosć, za ważne w relacjach z ludźmi uważam kulturę osobistą i przestrzeganie zasad dobrego tonu. W kierowaniu uczelnią, ale także w życiu prywatnym szukam kompromisów, pilnuję aby ludzi nie konfliktować między sobą, zjednuję ludzi do wspólnego działania i osiągania celów. Staram się być dla ludzi życzliwym i dostępnym. Jako niezbędny warunek osiągania celów uznaję pracowitość — tę cnotę cenię wysoko.

Rektor uczelni musi mieć świadomość, jaki jest jego odbiór i ocena jego decyzji w środowisku uczelnianym. Musi liczyć się z tym, że jego decyzje są często nierozumiane i krytykowane, ale są przecież podyktowane do-

brem uczelni — dlatego też winien ich bronić i przekonywać do swoich racji.

Wszystkim Państwu dziękuję za współpracę w mijającej kadencji. Wierzę, że jako środowisko akademickie możemy mieć powody do dumy z osiągniętych rezultatów i pozycji naukowej, jaką aktualnie posiada nasza uczelnia. Wierzę, że przedstawiony przeze mnie w tym wystąpieniu program na następne cztery lata daje szansę rozwoju uczelni i umocnienia jej na naukowej mapie kraju i Europy.

Wierzę, że zdecydujecie się Państwo obdarzyć zaufaniem moją osobę, jako kandydata na Rektora Politechniki Opolskiej w kadencji 2008–2012. Dziękuję ◀

WYBÓR NA DRUGĄ KADENCJĘ

— umocnieniem do dalszych działań

12 marca, a w auli Łącznika, odbyły się wybory rektora Politechniki Opolskiej na kadencję 2008–2012. Jedynym kandydatem

był obecny rektor uczelni prof. **Jerzy Skubis**. Od strony formalnej nad prawidłowym przebiegiem głosowania czuwała przewodnicząca komisji wyborczej dr **Anna Król**, natomiast o sprawną organizację spotkania zadbał zgłoszony przez prorektora ds. organizacyjnych dr **Aleksandrę Żurawską** przewodniczącą zebrania — prof. **Stanisław Witczak**. Protokołantem została prof. **Krystyna Macek-Kamińska**, a w składzie komisji skrutacyjnej znaleźli się: przedstawiciel społeczności studentów **Konrad Niezgoda** (aby wszelkim procedurom stało się zadość padło pytanie czy pan Niezgoda wyraża zgodę...), dr **Józef Szymczak** oraz prof. **Dariusz Zmarły**, który został również przewodniczącym komisji. Wszystkie kandydatury zostały przyjęte jednomyślnie podczas jawnego głosowania. Po tych ustaleniach 90 obecnych w auli elektorów przystąpiło do oddania głosu za lub przeciw kandydatowi. Jako pierwszy znalazł się przy urnie prof. **Marek Tukiendorf**, który ze swojego prawa wyborczego skorzystał w iście amerykańskim stylu. Potem nastąpiło liczenie głosów i uroczyste odczytanie wyników: 58 głosów za, 27 przeciw, 5 osób

wstrzymało się. Tym samym — rektor Jerzy Skubis został wybrany na drugą kadencję. Świeżo wybrany rektor podziękował wszystkim głosującym za obdarzenie go zaufaniem, powtórzył najważniejsze założenia swojego programu — powołanie IV prorektora wraz z pionem zajmującym się inwestycjami unijnymi, a także umacnianie więzi społecznych między pracownikami, a politechniką, jako przyjaznym miejscem pracy. Wszystkie plany związane z drugą kadencją określił wspólną metaforą dołożenia cegiełki do rozwoju politechniki, cegiełki, która zależy od nas wszystkich.

PS. Przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej wręczyła w dniu 19 marca 2008 r. rektorowi-elektowi prof. dr hab. inż. Jerzemu Skubisowi, akt powołujący na stanowisko rektora Politechniki Opolskiej w kadencji 2008–2012. ◀ L.S-G

KOMUNIKAT

Uczelniana Komisja Wyborcza informuje, że w dniu 12 marca 2008 roku prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis** został przez Uczelniane Kolegium Elektorów wybrany na stanowisko Rektora Politechniki Opolskiej na kadencję trwającą od 1 września 2008 roku do 31 sierpnia 2012 roku. ◀

Z prac Senatu

Kolejne w kadencji posiedzenie Senatu odbyło się 20 lutego 2008 r., a na program obrad złożyły się następujące sprawy przedstawione na wstępie w porządku obrad. Przewodzący obrady rektor, prof. **Jerzy Skubis** wycofał z porządku jeden z podpunktów (zaopiniowanie wniosku o zatrudnienie dr hab. inż. Wacława Przybyły), co obecni zaakceptowali.

Następnie rektor poinformował, że nie uwzględnił w programie obrad Senatu PO wniosku z Wydziału Budownictwa dotyczącego interpretacji pojęcia biernego i czynnego prawa wyborczego w kontekście wieku emerytalnego i wyjaśnił powody takiej decyzji.

W odpowiedzi dziekan Wydziału Budownictwa prof. **Roman Jankowiak** przeczytał w dosłownym brzmieniu uchwałę podjętą przez Radę Wydziału Budownictwa ponownie wnosząc o przyjęcie wniosku do porządku obrad. Rektor Jerzy Skubis podtrzymał wcześniejszą decyzję, w efekcie porządek obrad zaproponowany przez przewodniczącego a nieujmujący spornego wniosku został poddany pod głosowanie i przyjęty przez obecnych.

Rektor poinformował senatorów o pomyślnie zakończonej przeprowadzonej procedurze habilitacyjnej **Sławomira Szymańca** pracownika naukowego Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, pogratulował osiągnięcia i wręczył zaproszonemu na tę okoliczność doktorowi habilitowanemu Nagrodę JMRektora Politechniki Opolskiej.

Na obrady zaproszeni zostali także studenci, którzy otrzymali Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wyniki w nauce i osiągnięcia sportowe. Wyróżnieni odebrali dyplomy z rąk rektora, co uwiecznione zostało pamiątkową fotografią. WU informowały o tym w nrze 5 (168).

Następnie przewodnicząca Uczelnianej Komisji Wyborczej dr inż. **Anna Król** omówiła stan przygotowań do wyborów w uczelni szczegółowo referując przebieg wyborów elektorów.

Po tym punkcie realizując przyjęty porządek obrad w sprawach osobowych Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie opiniuje

zatrudnienie od dnia 1 kwietnia 2008r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w PO prof. dra hab. inż. **Ryszarda Rojka** (WEAiI) na czas określony 5 lat. Przed głosowaniem sylwetkę profesora Rojka zaprezentował prof. **Marian Łukaniszyn**.

Natomiast sylwetkę prof. **Stanisława Kaźmierczyka** przedstawił dziekan WZiIP, prof. **Krzysztof Malik** a Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) i zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 14 Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie opiniuje zatrudnienie od dnia 20 lutego 2008r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego w PO prof. dra hab. Stanisława Kaźmierczyka (WZiIP) na czas określony 2 lat.

Kolejną sprawą osobową było zaopiniowanie kandydatury dr inż. **Marii Kani** na stanowisko dyrektora Instytutu Konfucjusza. Wniosek i kandydaturę omówił zebrany rektor J. Skubis. W wyniku głosowania Senat przyjął stosowną uchwałę:

Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 50 ust. 1 i § 54 ust. 2 Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie opiniuje powołanie dr Marii Kani na stanowisko Dyrektora Instytutu Konfucjusza od dnia 1 marca 2008r. na okres, na jaki została zawarta ze stroną chińską umowa o funkcjonowaniu Instytutu. Kadencja trwa 5 lat.

W pakiecie spraw naukowych i współpracy zagranicznej inż. **Józef Waluś** przedstawił projekt nowego Regulaminu Nagród JM Rektora Politechniki Opolskiej i po krótkiej dyskusji i zgłoszeniu kilku uwag odłożono przyjęcie regulaminu na kolejne posiedzenie Senatu PO.

Poza tym Senat upoważnił rektora do odnowienia umowy o współpracy z Politechniką w Brnie podejmując stosowną uchwałę.

Sprawy dydaktycznej zreferował prorektor ds. studenckich prof. **Jerzy Jantos** a znalazły one wyraz w postaci następujących uchwał: Senat Politechniki Opolskiej, na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 62 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (D.U. nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), uchwała utworzenie studiów pierwszego stopnia na kierunku logistyka prowadzonych przez Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej oraz ustala, że

rekrutacja na kierunek studiów Logistyka będzie prowadzona w oparciu o warunki i tryb rekrutacji dla kierunku *edukacja techniczno-informatyczna*.

W następnym punkcie obrad rektor Skubis wprowadził zebranych w intencję zmian systemu finansowego uczelni w taki sposób aby stał się on kompatybilny z systemem ministerialnym, zaś w szczególności zebrany omówiła pani kvestor **Barbara Hetmańska**. Prof. Ryszard Rojek jako przewodniczący senackiej komisji odpowiedzialnej za sprawy finansów przedstawił stanowisko komisji. Przedstawione zmiany nie wzbudziły zastrzeżeń i po głosowaniu został przyjęty w formie uchwały: Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 104 ust. 4 Statutu Politechniki Opolskiej, uchwała system ekonomiczno-finansowy Politechniki Opolskiej obowiązujący od dnia 1 stycznia 2008 r.

W dalszej części obrad kanclerz **Leon Prucnal** zreferował plany remontów, które mają zostać finansowane ze środków puli centralnej. Tegoroczny plan ujmuje zarówno te prace, które są niezbędne aby poprawić funkcjonowanie uczelni jak również zalecenia pokontrolne. Po omówieniu zakresu planowanych prac remontowych i krótkiej dyskusji na ten temat Senat Politechniki Opolskiej uchwalił przedstawiony plan remontów na rok 2008 finansowanych ze środków centralnych.

Następnie rektor, prof. Jerzy Skubis poinformował o dwóch uchwałach — jednej z Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji drugiej z Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej, które wpłynęły przed kilkoma miesiącami a dotyczącymi problemów lokalizacji obiektów tych jednostek. Po wielomiesięcznych dyskusjach i szukaniu kompromisowych rozwiązań rady wydziałów podjęły decyzje co do lokalizacji. Rektor przedstawił obecnym te decyzje a Senat w formie następującej uchwały je zaakceptował: Senat Politechniki Opolskiej uchwała docelową lokalizację Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji w obiektach przy ul. Waryńskiego 4 i ul. Luboszyckiej 3, 5, 7, 9 oraz docelową lokalizację Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej w obiekcie „Lipsk” przy ul. Sosnkowskiego 31 oraz w obiekcie „Łącznik” przy ul. Mikołajczyka 16.

W dalszej części obrad rektor J. Skubis zachęcił obecnych do podjęcia uchwały protestującej przeciwko kierunkom zmian w szkolnictwie wyższym, a zwłaszcza finan-

sowaniu szkolnictwa wyższego. Kwestia ta wywołała poruszenie w środowiskach akademickich co znalazło wyraz w oficjalnych stanowiskach wyrażonych przez KRPUT i KRASP. Rektor zaproponował aby senat Politechniki Opolskiej przyjął uchwałę popierającą stanowisko KRPUT wyrażone w uchwale nr 6/2005/2008 z dnia 25 stycznia 2008 r. co w wyniku przeprowadzonego głosowania nastąpiło.

Rektor poinformował, że podjęta uchwała zostanie przesłana do KRPUT i KRASP. Kolejny punkt obrad przewidywał sprawozdanie z działalności Biblioteki Głównej oraz Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, które w formie prezentacji przedstawiły dyrektorzy jednostek dr inż. **Elżbieta Czerwińska** (BG) i dr inż. **Marzena Szewczuk-Stępień** (AIP).

Ponadto Senat zatwierdził protokół z posiedzenia w dniu 19 grudnia 2007 r. oraz

nadzwyczajnego posiedzenia, które odbyło się w dniu 16 stycznia 2008 r.

W punkcie obrad: komunikaty, zapytania i wolne wnioski prof. Jerzy Skubis poinformował o:

- uroczystym wręczeniu stypendiów dla doktorantów z Wydziału Mechanicznego, które odbędzie się 25 lutego br. Stypendia ufundował Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego.
- spotkaniu z dyrektorami szkół z Opolszczyzny zainteresowanych prowadzeniem nauki języka chińskiego w swoich placówkach. W spotkaniu, które odbyło się 5 lutego br. w starej Sali senatu wziął udział marszałek Józef Sebesta.
- konieczności zaliczania semestrów studentom, którzy są uczestnikami programu Erasmus. Wszelkie odstępstwa od tego są naruszeniem prawa i podlegają karze.
- podpisaniu wstępnych umów z zarządem

województwa opolskiego dotyczących realizacji dwóch inwestycji: budynku dla Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii oraz skrzydła dydaktycznego przy ul. Katowickiej 48 dla Wydziału Budownictwa,

- planowanym spotkaniu z red. **W. Siwińskim**, naczelnym wydawnictwa „Perspektywy” zajmującego się rankingami polskich uczelni i poświęconemu tej tematyce,
- wizycie w dniach 7–8 kwietnia prof. **Tadeusza Kaczorka** członka Centralnej Komisji do Spraw Stopnia i Tytułów i planowanym wykładzie poświęconym procedurom habilitacyjnym i doktorskim,
- terminie wypłaty „trzynastki”, który nastąpi 25 lutego 2008 r.

Na tym wyczerpano porządek posiedzenia. ◀ *oprac. Krystyna Duda*

AKTY NORMATYWNE

W styczniu oraz lutym 2008 r. wydane zostały przez JM Rektora następujące zarządzenia:

1. zarządzenie w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie ochrony informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „ZASTRZEŻONE”,
2. zarządzenie zmieniające regulamin wynagradzania dla pracowników Politechniki Opolskiej,
3. zarządzenie zmieniające regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych Politechniki Opolskiej,
4. zarządzenie zmieniające regulamin pracy w Politechnice Opolskiej,
5. zarządzenie w sprawie utworzenia Instytutu Konfucjusza w Politechnice Opolskiej,

6. zarządzenie w sprawie zmian w regulaminie organizacyjnym Politechniki Opolskiej,
7. zarządzenie w sprawie zasad prowadzenia studiów doktoranckich w Politechnice Opolskiej,
8. zarządzenie zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za usługi edukacyjne świadczone w roku akademickim 2007/2008,
9. zarządzenie zmieniające zarządzenie w sprawie liczebności grup studenckich,
10. zarządzenie zmieniające regulamin zamówień publicznych,
11. zarządzenie w sprawie utworzenia stacjonarnych studiów doktoranckich na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej w dyscyplinie budownictwo,
12. zarządzenie w sprawie wyposażenia

pracowników użytkujących podczas pracy monitory ekranowe w okulary korygujące wzrok oraz zasad refundowania przez pracodawcę kosztów zakupu tych okularów,

13. zarządzenie w sprawie procedury pozyskiwania środków finansowych,
14. zarządzenie w sprawie wprowadzenia systemu ekonomiczno-finansowego Politechniki Opolskiej,
15. zarządzenie w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji Politechniki Opolskiej.

Wszystkie zarządzenia dostępne są na stronie intranetowej Uczelni: inet.po.opole.pl ◀

oprac. Agnieszka Robak

Sprawy nauki

WYBORY DO PAN-U

W wyniku wyborów do *Komitetów Naukowych Polskiej Akademii Nauk* w Warszawie na 4-letnią kadencję (2007–2010) wybrani zostali następujący Profesorowie z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki: Komitet Problemów Energetyki przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk **Zdzisław Kabza, Henryk Majchrzak** Komitet Automatyki i Robotyki przy Wy-

dziale IV Nauk Technicznych PAN, **Ryszard Rojek**

Komitet Elektrotechniki przy Wydziale IV Nauk Technicznych PAN, **Piotr Wach** Komitet Metrologii i Aparatury Naukowej przy Wydziale IV Nauk Technicznych **Janusz Mrocza** – Politechnika Wroclawska/Politechnika Opolska (przewodniczący) **Tadeusz Skubis** – Politechnika Śląska/Politechnika Opolska

W wyniku wyborów do komisji *Katowickiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk*

wybrani zostali następujący pracownicy Instytutu Elektrowni i Systemów Pomiarowych:

Komisja Metrologii

Jerzy Duda – wiceprzewodniczący komisji **Zdzisław Kabza, Henryk Majchrzak, Sławomir Zator**

Komisja Energetyki

Zdzisław Kabza, Henryk Majchrzak

Komisja Elektroniki

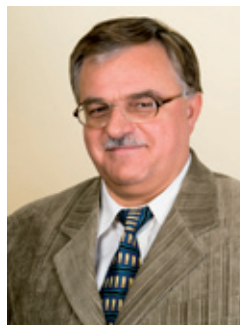
Sławomir Zator ◀ *Zdzisław Kabza*

Instytut Elektrowni i Systemów Pomiarowych

PROFESOR OPOLLENSIS – PROFESOREM „BELWEDERSKIM”

Do zacnego grona profesorów (tzw. belwederskich, a więc mianowanych przez prezydenta RP) w marcu br. dołączył prof. **Bronisław Tomczuk** z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. O profesorze pisaliśmy w 166 nrze WU, przy okazji wyróżnienia go prestiżową Nagrodą Marszałka Województwa Opolskiego Professor Opoliensis przyznawaną za najważniejszą pracę w regionie. Zainteresowania naukowe

Bronisława Tomczuka obejmują problematykę analizy pól elektromagnetycznych oraz optymalizację konstrukcji, a obiektami badań są transformatory i aktuatory elektromagnetyczne. Efektem prac badawczych jest dorobek naukowy zawierający ponad 100 prac opublikowanych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Wśród nich jest 15 publikacji indywidualnych i 88 współautorskich, 3 patenty i 2 zgłoszenia patentowe oraz kilkanaście raportów z grantów KBN i prac naukowo-badawczych. Wśród nich jest 15 publikacji z tzw. listy filadelfijskiej.

W zakresie kształcenia prof. Tomczuk wypromował dwóch doktorów (obydwie prace zostały wyróżnione) oraz ponad 70 magistrów i inżynierów. Obecnie jest promotorem dwóch otwartych przewodów doktorskich. Był opiekunem 16 studentów realizujących naukę indywidualnym tokiem studiów (ITS). Uczestniczył w realizacji kilkunastu prac naukowo-badawczych w tym kilku programów centralnie kierowanych oraz kilku grantów KBN. W latach 2003–2005 kierował grantem KBN w Politechnice Opolskiej. Serdecznie gratulujemy! ◀

Z życia Uczelni

STYPENDIA MARSZAŁKA DLA DOKTORANTÓW WM

Dwunastu doktorantów realizujących swoje prace badawcze na Wydziale Mechanicznym otrzymało stypendia Marszałka Województwa Opolskiego. Jest to efekt projektu Z/2.16/II/2.6/06 pt.: „Stypendia dla słuchaczy studiów doktoranckich Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej” finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego oraz budżetu państwa. Kierownikiem projektu jest prof. **Stanisław Witczak** kierownik Studium Doktoranckiego na wydziale, a realizatorem projektu dr inż. **Krzysztof Czernek**.

Wręczenie stypendiów, które odbyło się 25 lutego 2008 r. o godzinie 10.00 w Sali E. Osmańczyka w siedzibie urzędu przy ul. Piastowskiej 14 zyskało bardzo uroczystą oprawę zarówno ze względu na miejsce, jak i znakomitych uczestników. Doktorantom dyplomy potwierdzające uzyskanie stypendium wręczył marszałek województwa opolskiego **Józef Sebesta** i rektor Politechniki Opolskiej **Jerzy Skubis**. Ponadto obecni byli wicemarszałek pani **Teresa Karol**, dyrektor generalny **Krzysztof Puszczewicz**, **Waldemar Zadka** dyrektor departamentu odpowiedzialnego w urzędzie marszałkowskim za edukację, a ze strony Politechniki Opolskiej prorektorzy **Aleksandra Żurawska**, **Jerzy Jantos** i **Marek Tukiendorf**, dziekani wydziałów prowadzących studia doktoranckie profesorowie **Roman Jankowiak**, **Ryszard Rojek**, **Bolesław Dobrowolski** i kierownicy studiów

Marszałek J. Sebesta w otoczeniu doktorantów

doktoranckich **Jerzy Wyrwał** (WB), **Józef Kędzia** (WEAiI) i **Stanisław Witczak** (WM).

Prof. **Jerzy Skubis** podkreślił jak bardzo ważne jest zrozumienie władz regionu realizujących projekty wspierające rozwój nauki, bo stypendia stwarzają młodym ludziom warunki do kontynuacji badań i podziękował marszałkowi za podejmowany trud w budowaniu potencjału regionu. Pogratulował doktorantom wygrania konkursu na stypendia i w ciepłych słowach zachęcał do kontynuacji podjętej drogi, bo inwestycja we własny rozwój jest najpewniejszą inwestycją. Podzielił się z obecnymi także planami związanymi z rozwojem politechniki zarówno w zakresie inwestycji jak i kolejnych pomysłów związanych z kształceniem, jak studia anglojęzyczne czy nowe kierunki studiów.

Marszałek J. Sebesta stwierdził, że obowiązkiem władz regionu jest wspieranie rozwoju nauki, bo to gwarantuje rozwój całego regionu, a Opolszczyzna nie może pozostać w tyle w wyścigu cywilizacyjnym. Kadry naukowej, zwłaszcza młodym jej przedstawicielom, życzył wielu dokonań na styku nauka, przemysł i gospodarka. W imieniu doktorantów odbierających stypendia ze

słowami podziękowań wystąpiła pani **Joanna Guziałowska** – „Zaangażowanie Pana Marszałka w rozwój młodej kadry naukowej w regionie i okazane zrozumienie odczytujemy nie tylko jako pomoc w realizacji naszych celów zawodowych, ale potwierdzenie naszych wyborów. Wdzięczność najlepiej wyrazić nie słowem lecz pracą, dlatego mamy nadzieję, że efekty naszych prac doktorskich okażą się przydatne dla gospodarki w regionie. Przyjęcie stypendiów odczytujemy zarazem jako zobowiązanie, z którego postaramy się jak najlepiej wywiązać” – powiedziała. Warto dodać, że stypendia mają istotny wymiar finansowy.

Spotkanie zakończyła pamiątkowa fotografia. Oto nazwiska doktorantów, którzy otrzymali stypendia:

Łukasz Biłos, Anna Błaszczak-Gawlik, Damian Borecki, Joanna Chałubiec, Anna Kowol, Katarzyna Oszańca, Marcin Pietrzak, Joanna Rut, Alina Twardowska, Rafał Zamorowski, Krzysztof Malewicz, Joanna Guziałowska. ◀ KD

OD GUMIAKÓW DO KOMÓRKI

– czyli po co nam innowacje?

Wgospodarce Finlandii kojarzonej dziś powszechnie z hiperpopularną marką z branży telekomunikacyjnej jeszcze niedawno produkcja koncentrowała się wokół bagiennych gumiaków. Dzięki nauce, rozpadowi ZSRR ale — przede wszystkim — właśnie innowacjom kraj ten podźwignął się ze swojej zacofanej pozycji,

T. Zielińska, K. Malik, M. Tukiendorf

dając najlepszy przykład tego, jak ważną rolę odgrywa dla cywilizacji myśl twórcza.

Przybliżeniu tego zagadnienia, zarówno teoretycznie, jak również praktycznie — poprzez udział wystawców, służyła VI Giełda Innowacji, która odbyła się 10 marca w Łączniku, z inicjatywy Opolskiego Oddziału Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów, a pod patronatem Prezesa Urzędu Patentowego RP, Marszałka Województwa Opolskiego, Wojewody Opolskiego oraz JM Rektora Politechniki Opolskiej.

Otwarcia imprezy dokonał prorektor ds. nauki prof. **Marek Tukiendorf**, który powitał gości (wśród nich nie zabrakło dziekana WZliiP prof. **Krzysztofa Malika**, dyrektor Biblioteki Głównej **Elżbiety Czerwińskiej** oraz rzecznika patentowego uczelni **Wiesławy Surmiak**) i życzył wielu wdrożeń. Następnie wystąpił wicewojewoda opolski **Antoni Jastrzębski**, który mówił o ciekawej misji zarówno samej giełdy, jak i wynalazców, którzy — w jego apelu — winni swoją działalnością krzewić takie wartości jak zaangażowanie, kreatywność, a nawet patriotyzm.

W czasie giełdy wysłuchać można było m. in. referatów tematycznych z cyklu Innowacyjność a Integracja Europejska, wziąć udział w forum dyskusyjnym i dowiedzieć się „dlaczego innowacje?” (wystąpienie prof. M. Tukiendorfa). Profesor mówił m. in. o optymistycznych prognozach na przyszłość (wg strategii rozwoju kraju nakłady na działalność badawczą i rozwojową mają w 2015 r. mają wzrosnąć do 2,5 % PKB z obecnego 0,5 %), o przykładzie Finlandii, który przytoczyliśmy na wstępie, wyraził również nadzieję, że stutrzydziestometrowy hol Łącznika z każdą edycją giełdy będzie gościł coraz więcej wystawców. Ci ostatni przedstawili 22 rozwiązania innowacyjne (m. in. urządzenie do podciągania kapilarnego cieczy wymyślone przez prof. **Wojciecha Anigacza** oraz studenta PO **Pawła Walaska**), o których można było posłuchać podczas wystąpień twórców, a także dowiedzieć się bezpośrednio na przygotowanych przez wystawców stoiskach. Giełda umożliwiła również dyskusję oraz posze-

czenie wiedzy na temat innowacyjności, czym służyła chętnie załoga Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, autorów m. in. opracowania wyników badań monitoringu dot. stanu innowacyjności przedsiębiorstw Opolszczyzny.

Oby spotkanie zaowocowało wieloma, cennymi innowacjami, wyzwaniem trudnym (nie bez kozery prof. Tukiendorf przytoczył radę „Bądź przygotowany na przeszkody we wdrażaniu innowacji”) ale z całą pewnością wartym podjęcia. ◀ L.S-G

40. ROCZNICA WYDARZEŃ MARCA 86

Niezależne Zrzeszenie Studentów Politechniki Opolskiej obok Prezydenta Miasta Opola, Narodowy Bank Polski Oddział w Opolu, Społeczny Instytut Wydawniczy Znak, Zarząd Regionu Śląska Opolskiego NSZZ „Solidarność” i Miejska Biblioteka Publiczna byli organizatorami spotkania poświęconego 40. rocznicy wydarzeń Marca '68.

Na program spotkania, które odbyło się w po brzegi wypełnionej Sali K. Musioła w opolskim ratuszu złożyły się promocja książki Piotra Osęki Marzec'68 oraz prezentacja monety wyemitowanej przez NBP upamiętniające wydarzenia Marca'68.

Politechnikę Opolską reprezentował prorektor ds. studenckich prof. **Jerzy Jantos**, zaś NZS z politechniki **Tomasz Nykiel**. Uwagę zwracał fakt, że wśród publiczności przeważali ludzie młodzi, uczniowie i studenci opolskich szkół i uczelni. ◀ KD

JAK POLITECHNIKA OPOLSKA — TO JA CHĘTNIE!

Wraz z przełomem zimy i wiosny błękitne stoisko promocyjne politechniki rusza w prawdziwy rejs po południowej Polsce, zawijając na liczne, mniejsze i większe targi edukacyjne, aby zanieść wieść o uczelni i jak — jak to w rejsie — pozyskać dla niej nowy narybek, czyli zachęcić młodych ludzi do związania z politechniką swojej studenckiej przyszłości.

Do tej pory pracownicy Działu Promocji odwiedzili z ową szczytną misją Bielsko-Białą, Nowy Sącz, gdzie targi odbywają się w imponującym obiekcie sportowym z wysoką ścianką wspinaczkową, która naturalnie przywodzi na myśl trud zdobywania wiedzy, katowicki Spodek i wrocławską Halę Ludo-

wą, gdzie wystawcy promowali politechnikę z narażeniem życia (na płytę hali wypadło okno). Na okładce prezentujemy materiały promocyjne, którymi reklamuje się uczelnia: przystępnie napisany informator, płytę wielkości karty kredytowej oraz wachlarz możliwości, czyli 20 kierunków od A do Z. Wszystkie materiały łączy przykuwająca wzrok szata graficzna, która intryguje żółto-czarnym motywem i sprawia, że nikt nie przechodzi obok niej obojętnie.

Zainteresowanie politechniką jest duże, jedni maturzyści dziwią się, że na technicznej uczelni można studiować administrację, inni z kolei dopytują się o kosmetologię... Nierzadko słyszy się słowa zawarte w tytule, a sadząc po ilości rozdanych materiałów i odpowiedzi udzielonych na konkretne („ile kosztuje akademik?”) i bardziej ogólne pytania młodych ludzi („a co to takiego logistyka?”) — można sobie wiele po czekającej nas rekrutacji obiecać.

Targi są zawsze okazją do zapoznania się z ofertą innych, często zaskakujących placówek edukacyjnych, jak np. szkoła ochrony pod szyldem „Pudzian Academy”, firmowana przez znanego siłacza. Można także zobaczyć widowiskowe pokazy przygotowane przez wydziały chemiczne, przypomnieć sobie zasady udzielania pierwszej pomocy, nacieszyć oko mechatronicznymi ciekawostkami w rodzaju psa-robota i przekąsić jednego z dziesiątek firmowych cukierków.

Niezależnie jednak od tego z iloma gadzetami przyjeżdżają na targi inne uczelnie i jak pomysłowo przebierają rozdających ulotki studentów — Politechnika Opolska nie musi mieć żadnych kompleksów! Mamy dobrą ofertę, i studia pod naszą banderą gwarantują dobiecie do wymarzonego portu. ◀ L.S-G

Wieści z wydziałów

DZIAŁALNOŚĆ BIBLIOTEKI POLITECHNIKI OPOLSKIEJ W 2007 ROKU

W 2007 r. Biblioteka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii przeprowadziła się do nowej siedziby w II kampusie - do hali sportowej przy ul. Prószkowskiej. Czytelnicy dostali nowoczesnie wyposażoną placówkę z 30 miejscami pracy, w tym 6 stanowisk komputerowych wyposażonych w skanery i drukarkę sieciową.

Nowa siedziba Biblioteki Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Od listopada 2007 r. Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej współtworzy wraz z 13 bibliotekami Wrocławia Dolnośląską Bibliotekę Cyfrową, w ramach której udostępniane są w pełnych tekstach publikacje (doktoraty, podręczniki, skrypty, czasopisma i inne dokumenty) wydawane przez zrzeszone w konsorcjum instytucje. Do konsorcjum należą: Politechnika Wrocławska, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Akademia Wychowania Fizycznego, Akademia Ekonomiczna, Akademia Muzyczna, Kolegium Karkonoskie, Papieski Wydział Teologiczny, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych, Akademia Medyczna, Państwowa Szkoła Teatralna, Akademia Sztuk Pięknych, Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna i Politechnika Opolska. Zasoby biblioteki cyfrowej DBC są dostępne pod adresem www.dbc.wroc.pl/dlibra.

W 2007 roku biblioteka kontynuowała prace w ramach Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, udzielając informacji naukowej, ekonomicznej, normalizacyjnej i patentowej. Wprowadzano na bieżąco dane do bazy Bank Prac Dyplomowych, Doktorskich i Habilitacyjnych. Dzięki temu użytkownicy uzyskali dostęp do informacji

o badaniach naukowych realizowanych na Politechnice Opolskiej.

Nadal rozwijała się współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym. Punkt Informacji Normalizacyjnej przy naszej bibliotece pozyskał bezpłatnie w 2007 r. normy za ponad 124.400 złotych. Dzięki stałej akcji informacyjnej coraz więcej użytkowników z regionu opolskiego i województw ościennych korzysta z możliwości zakupu norm i wydawnictw normalizacyjnych, a także z naszych bogatych zbiorów norm. Punkt Informacji Normalizacyjnej współpracuje z Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości przy PO, udzielając pełnej informacji dotyczącej zbioru norm i wydawnictw normalizacyjnych.

W 2007 roku nasi czytelnicy uzyskali dostęp do kolejnych baz: Knovel zawierającej ponad 500 tytułów pełnotekstowych książek wydawnictw światowych z dziedzin: elektrotechnika, elektronika, inżynieria materiałowa, ochrona środowiska, metalurgia, biotechnologia, budownictwo oraz Legalis — zawierającej ustawodawstwo polskie i Unii Europejskiej.

Zanotowano dalszy wzrost wykorzystania elektronicznych źródeł informacji. Bazy te stwarzają możliwość przeszukiwania blisko 12.600 tytułów pełnotekstowych czasopism naukowych z techniki, informatyki, telekomunikacji, nauk społecznych, edukacji, gospodarki, rolnictwa, leśnictwa, pielęgniarstwa, medycyny i ochrony zdrowia. Ponadto zawierają one 1.600.000 abstraktów prac naukowych. Biblioteka koordynuje dostęp do nich ze wszystkich komputerów Uczelni.

Ważną sferą działalności biblioteki jest komputeryzacja i usługi z nią związane. W 2007 roku nasi użytkownicy mogli korzystać z bezprzewodowego dostępu do In-

ternetu w kolejnych placówkach: Bibliotece Wydziału Budownictwa i Bibliotece Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji. Ta usługa cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem i wysoką oceną czytelników. Rozpoczęto również prace nad zmodernizowaniem oprogramowania bibliotecznego, wykorzystującego międzynarodowy format opisu bibliograficznego MARC21.

Bardzo dużym zainteresowaniem i wysoką oceną naszych czytelników cieszą się stanowiska multimedialne (wyposażone w skanery, nagrywarki i drukarki). Stanowiska te udostępniane są we wszystkich naszych placówkach. W porównaniu do roku 2006 ich wykorzystanie wzrosło o ponad 50%.

Biblioteka aktywnie uczestniczyła w V Opolskim Festiwalu Nauki. Ponad tysiącu zainteresowanych osób przedstawiliśmy na pikniku wystawę „Od wozu drabiniastego do statku kosmicznego — z historii transportu”, wzbogacając ją prezentacją najciekawszych zbiorów dotyczących tej tematyki.

Ekspozycja biblioteki na V Opolskim Festiwalu Nauki

W 2007 roku zasoby biblioteczne powiększyły się o 12.388 woluminów pozyskanych w drodze zakupu, darów i wymiany. Razem zbiory bibliotek Politechniki Opolskiej na dzień 31 grudnia 2007 roku liczyły 464.004 dokumenty biblioteczne, w tym: 176.400 książek, 39.936 czasopism i 247.668 zbiorów specjalnych.

Tabela 1.

Wykorzystanie stanowisk multimedialnych

Agenda biblioteczna	Liczba korzystających	Świadczone usługi - liczba wejść		
		Internet	Bazy biblioteczne	Skanowanie, drukowanie, poczta
Czytelnia	5.659	4.878	3.945	3.106
OIN	212	127	93	76
BWB	3.815	2.252	260	2.645
BWM	13.974	6.788	4.613	2.573
BWWFiF	1.366	1.351	1.862	885
BWZiIP	2.513	2.265	515	1.905
Razem	27.539	17.661	11.288	11.190

Szczegółowe dane związane z ilością kosztami zakupu zbiorów przedstawiają rysunki 1–2.

W 2007 roku do biblioteki zapisało się 996 nowych czytelników. Wypożyczalnię odwiedziło 21.666 użytkowników, a z wszystkich czytelni skorzystało 78.685 osób. Na zewnątrz wypożyczono 18.537 książek, a w czytelniach udostępniono 587.782 książki, czasopisma i zbiory specjalne. Ilustrują to tabele 2–3.

Ogółem w roku sprawozdawczym Bibliotekę Główną (wypożyczalnia, czytelnia, Oddział Informacji Naukowej, Punkt Informacji Normalizacyjnej) oraz biblioteki wydziałowe odwiedziło **99.851** osób, którym udostępniono **608.319** woluminów książek, czasopism i zbiorów specjalnych. Na prośbę pracowników naukowych i studentów do bibliotek krajowych i zagranicznych wysłano **416** zamówień na dokumenty biblioteczne, z czego zostało zrealizowanych **271 (65%)**. Dla bibliotek krajowych i zagranicznych zrealizowano **61** zamówień na książki i czasopisma, wysłano **274** strony odbitek kserograficznych artykułów z naszych zbiorów. W 2007 roku Biblioteka Politechniki Opolskiej kontynuowała współpracę z 43 bibliotekami krajowymi i zagranicznymi w zakresie wymiany zbiorów, z 60 bibliotekami w zakresie tworzenia bazy SYMPO dokumentującej materiały konferencyjne i 22 bibliotekami w tworzeniu bazy BAZTECH indeksującej polskie, techniczne czasopisma naukowe. Notujemy co roku większą liczbę osób korzystających z merytorycznych informacji naukowych. Bibliotekarze OIN badają cytowania publikacji w Science Citation Index, oraz współczynnik impact factor czasopism, w których publikują pracownicy Politechniki Opolskiej. W Oddziale Informacji Naukowej kontynuowana jest również baza BIBLIO rejestrująca publikacje pracowników naszej Uczelni.

W ramach zajęć dydaktycznych przeszkolono ponad **1.960** studentów pierwszego roku wszystkich wydziałów. Sukcesywnie szkolono studentów, doktorantów i innych

Tabela 2. *Struktura czytelników korzystających z czytelni bibliotek Politechniki Opolskiej w 2007 roku*

Czytelnicy odwiedzający czytelnie	Biblioteka Główna	Biblioteka Wydziału Mech.	Biblioteka Wydziału Bud.	Biblioteka Wydziału WFiF	Biblioteka Wydziału ZiIP	Ogółem
Pracownicy PO	348	1.353	463	436	431	3.031
Studenci PO	15.912	20.055	13.202	12.560	11.549	73.278
Inni	1.769	145	135	134	193	2.376
Razem	18.029	21.553	13.800	13.130	12.173	78.685

Średnia dzienna liczba odwiedzin w czytelniach wyniosła 287 osób.

Tabela 3.

Struktura udostępnionych w 2007 roku zbiorów w czytelniach bibliotek Politechniki Opolskiej

Rodzaj zbiorów udostępnionych w wol.	Biblioteka Główna	Biblioteka Wydziału Mech.	Biblioteka Wydziału Bud.	Biblioteka Wydziału WFiF	Biblioteka Wydziału ZiIP	Ogółem
Książki	92.056	146.197	28.216	30.130	51.944	348.543
Czasopisma	68.611	75.618	26.856	50.358	8.636	230.079
Zbiory specjalne	8.367	924	1.709	160	—	11.160
Razem	169.034	222.739	56.781	80.648	60.580	589.782

Średnia dzienna wypożyczeń w czytelniach wyniosła 2.290 vol.

pracowników Uczelni w obsłudze baz bibliograficznych.

Ważnym elementem działalności informacyjnej biblioteki jest organizacja wystaw promujących zbiory. W 2007 roku zorganizowano wystawy:

- *Przegląd nowości zakupionych w 2006 roku*
- *Dorobek naukowy pracowników Politechniki Opolskiej w 2006 roku*
- *Zanim zbudujesz dom*
- *Energia — wyzwanie XXI wieku*
- *Magia gór*
- *Od wozu drabiniastego do statku kosmicznego — z historii transportu.*

Z myślą o naszych czytelnikach oraz do celów marketingowych opracowano nowy Informator o Bibliotece Głównej i ulotki przedstawiające dostępne usługi.

W 2007 roku bibliotekarze wygłosili referaty na konferencjach i opublikowali następujące artykuły:

Czerwińska E., Chmielnicka-Szymczak M.: Biblioteka Politechniki Opolskiej w 2006 roku. *Wiadomości Uczelniczne PO*, 2007, nr 9, s. 14–15

Szlej H.: Cytowania pracowników Politechniki Opolskiej w 2006 roku. *Wiadomości Uczelniczne PO*, 2007, nr 9, s. 26

Fedynyszyn K.: Pomiar poziomu satysfakcji

czytelników jako jeden ze wskaźników efektywności działania bibliotek akademickich. W: *Standardy i normy prawne w bibliotekach uczelnianych*. Warszawa: WZPiZ, 2007, s. 59–68

Czerwińska E., Jańdziak A.: *Obcowanie z książką w XXI wieku*. W: *Ogólnopolska Konferencja naukowa „Książka i jej czytelnik”*. Międzyzdroje 20–22.09.2007

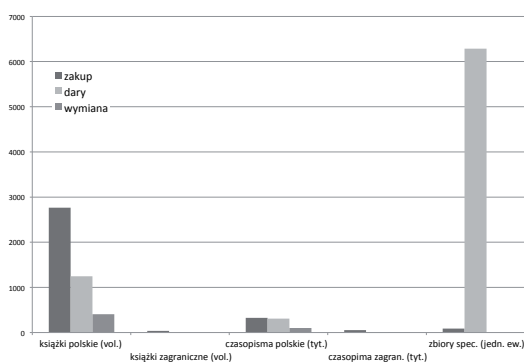
Czerwińska E., Jańdziak A.: *Politechnika Opolska członkiem Dolnośląskiej Biblioteki Cyfrowej*. *Wiadomości Uczelniczne PO*, 2007, nr 4, s. 15–16

Czerwińska E.: *Tydzień bibliotek w Opolu*. *Wiadomości Uczelniczne PO*, 2007, nr 13, s. 19

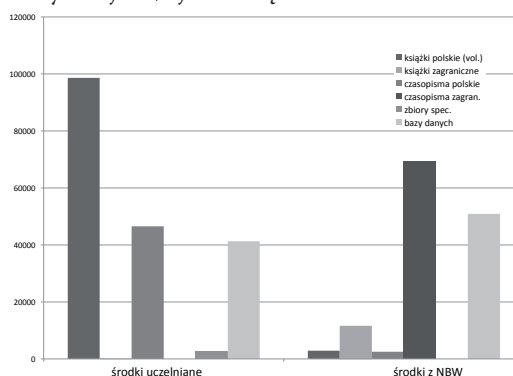
Fedynyszyn K.: *Biblioteka akademicka wobec czytelników*. *Rocznik Biblioteki Głównej Uniwersytetu Opolskiego*, 2007, R. 8, s. 7–12.

W 2007 r. odnotowaliśmy duży sukces - Pani mgr Anna Jańdziak została dopuszczona i zdała państwowy egzamin na bibliotekarza dyplomowanego. Jest to drugi bibliotekarz dyplomowany w naszej placówce.

Działalność biblioteki w 2007 roku finansowana była ze środków Uczelni, wydziałów i instytutów Politechniki (NBS, NBW) oraz ze środków wypracowanych przez naszą jednostkę. ◀ Elżbieta Czerwińska

Rys. 1 Ilości pozyskanych zbiorów wg źródeł

Rys. 2 Wydatki biblioteki na zakup zbiorów [zł]

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

ROZDANIE DYPLOMÓW ABSOLWENTOM WYDZIAŁU BUDOWNICTWA

W dniu 30 stycznia br. na Wydziale Budownictwa, w auli im. prof. O. MATEI, miało miejsce uroczyste rozdanie dyplomów absolwentom tego Wydziału, którzy ukończyli studia w roku akademickim 2006/2007. Studia na kierunku budownictwo ukończyły ogółem 110 absolwentów, w tym 49 osób na studiach stacjonarnych jednolitych magisterskich, 19 osób na studiach stacjonarnych inżynierskich, 16 osób na studiach niestacjonarnych magisterskich uzupełniających oraz 26 osób na studiach niestacjonarnych inżynierskich.

Gospodarzami uroczystości były władze Wydziału: dziekan prof. **Roman Jankowiak** i prodziekani prof. **Tadeusz Chmielewski**, dr **Wiktor Abramek** i dr **Henryk Nowak**, a zaszczylicili ją swoją obecnością: pan prorektor ds. studenckich — dr hab. inż. **Jerzy Jantos** — prof. PO, prodziekan ds. studenckich Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji dr hab. **Agata Zagórska** — prof. PO i kierownik Działu Kształcenia mgr **Elżbieta Harazińska**. Zaproszenie przyjęli ponadto przedstawiciele Okręgowej Rady Opolskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Zarządu Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

Na wstępie dziekan Wydziału Budownictwa — prof. R. Jankowiak powitał absolwentów i towarzyszące im osoby, przedstawiciela władz rektorskich P. O., zaproszonych gości reprezentujących między innymi Okręgową Radę Opolskiej Izby Inżynierów i Zarząd Oddziału Polskiego Związku Inżynierów

Absolwenci Wydziału Budownictwa, którzy otrzymali dyplomy z wyróżnieniem

Wspólne zdjęcie absolwentów Wydziału Budownictwa w roku akademickim 2006/2007

i Techników Budownictwa w Opolu, a następnie zaprosił wszystkich do wysłuchania krótkiego koncertu Orkiestry Politechniki Opolskiej pod kierownictwem **Przemysława Ślusarczyka**.

Następnie głos zabrał prorektor ds. studenckich dr hab. inż. Jerzy Jantos, który przekazał absolwentom życzenia od władz Politechniki Opolskiej, życząc przede wszystkim sukcesów w pracy zawodowej i w życiu osobistym, utrzymania kontaktu z uczelnią także w czasie przyszłej pracy zawodowej oraz zachowania miłych wspomnień z okresu wspólnych studiów na Wydziale Budownictwa.

Z kolei dziekan prof. R. Jankowiak w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę, że absolwenci ukończyli studia w roku jubileuszowym dla Uczelni i Wydziału — w okresie, w którym obchodzili one 40-lecie swojej działalności. Była więc okazja na krótkie przypomnienie historii Wydziału. Kierując swoje życzenia do absolwentów zwrócił uwagę na potrzebę dalszego nabywania wiedzy i praktyki zawodowej, niezbędnych w prowadzeniu rozważnej i odpowiedzialnej pracy w wyuczonym zawodzie inżyniera budowlanego.

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie nagród i wyróżnień.

W tradycyjnie już od kilku lat organizowanym przez Opolski Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Opolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa konkursie im. prof. dr hab. inż. Oswalda Matei nagrody za najlepsze prace dyplomowe otrzymali:

I stopnia — mgr inż. **Przemysław Muda** za pracę dyplomową pt. „Technologia sprężania elementów nośnych betonowej budowli mostowej”, napisaną pod kierunkiem dr inż. **Beaty Stankiewicz**,

II stopnia — mgr inż. **Paweł Klimek** za pracę dyplomową pt. „Studium projektowe hali widowiskowo-sportowej o drewnianej konstrukcji przekrycia” — promotorstwa

dr inż. **Józefa Gigla**,

III stopnia — mgr inż. **Paweł Kwinta** za pracę dyplomową pt. „Projekt salonu samochodowego w konstrukcji stalowej”, której promotorem była dr inż. **Anna Rawska-Skotniczny**, wyróżnienie — mgr inż. **Ewa Drożdż** za pracę pt. „Projekt stalowego wiaduktu drogowego o konstrukcji ramowej nad autostradą A4 na odcinku Opole-Wrocław” — promotor dr inż. **Przemysław Jakiel**.

W pierwszej kolejności wręczone zostały dyplomy z wyróżnieniem, które otrzymali następujący absolwenci: mgr inż. **Paweł Klimek**, mgr inż. **Paweł Kubica**, mgr inż. **Joanna Kuna**, mgr inż. **Robert Niewienda**, mgr inż. **Wioletta Sieradzka** — absolwenci studiów stacjonarnych oraz mgr inż. **Jacek Gaik** i mgr inż. **Marcin Schulz** — absolwenci studiów niestacjonarnych.

W następnej kolejności przystąpiono do głównego punktu uroczystości, a mianowicie do wręczenia dyplomów ukończenia studiów absolwentom Wydziału Budownictwa a. d. 2006/2007. W imieniu absolwentów głos zabrał mgr inż. **Paweł KUBICA**, który podziękował nauczycielom akademickim za trud wniesiony w wykształcenie kolejnego rocznika inżynierów budownictwa.

Na zakończenie uroczystości Dziekan Wydziału Budownictwa życzył wszystkim absolwentom pomyślności i sukcesów w życiu osobistym oraz satysfakcji w życiu zawodowym. Wyraził przekonanie, że wiedza i umiejętności zdobyte przez nich w czasie studiów na Wydziale Budownictwa znajdą szerokie uznanie na rynku pracy i będą bardzo wysoko ocenione w ich karierze zawodowej, a sami absolwenci nie zapomną o konieczności ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji i kompetencji podtrzymując kontakt z uczelnią macierzystą. ◀

Henryk Nowak
prodziekan ds. studenckich

LVIV — KOSZYCE-RZESZÓW

W dniach 12–14 grudnia 2007 roku odbyła się we Lwowie XI *International Scientific Conference «Current Issues of Civil and Environmental Engineering»* zorganizowana przy współudziale Wydziałów Budownictwa Politechnik: Lwowskiej, w Koszycach oraz w Rzeszowie.

Prace nadesłane na konferencję zostały zrecenzowane i wydane w postaci monografii nr 600 Uniwersyteckiego Wydawnictwa Lwowskiej Politechniki pt. *Teoria i praktyka budownictwa*. Wydawnictwo objęte jest pod patronatem Ministerstwa Oświaty i Nauki Ukrainy. Razem opublikowano 100

Prof. Roman Jankowiak i dr inż. Bronisław Jędraszak przed gmachem głównym Politechniki we Lwowie

prac, które zakwalifikowano również do wygłoszenia.

W konferencji uczestniczyli pracownicy Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej: prof. dr inż. **Roman Jankowiak** —

dziekan WB, dr inż. **Wiesław Baran**, dr inż. **Bronisław Jędraszak**, którzy są zatrudnieni w Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich. W sesji pt.: *Analytical, numerical and theoretical-experimental methods of building constructions calculation* sekcji *Civil Engineering*, pracownicy KKBiI wygłosili dwa referaty:

Baran W., Jędraszak Br., Żmuda J. *Statics of membrane state of hyperboloidal shell* (Statyka stanu bezmomentowego powłoki hiperboloidalnej),

Jędraszak B., Baran W., Jankowiak R. *Displacements of shell revolution caused by temperature* (Przemieszczenia powłok obrotowych od wpływu temperatury). ◀

W. Baran

Katedra Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMYKI I INFORMATYKI

OSIEMNASTKA Z PRĄDEM

Gdyby zainteresowaniem, jakim cieszą się Dni Elektryki, można było napędzać turbiny elektrowni — uzyskanym w ten sposób prądem dałoby się oświetlić wielomilionowe miasto!

Popularna impreza zorganizowana przy udziale opolskiego oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Politechniki Opolskiej oraz Wydziału Elektrotechniki, Automatyki Informatyki miała miejsce 11 marca w auli Łącznika, która rzadko gości tak licznych słuchaczy! Większość z nich stanowili uczniowie Zespołu Szkół Elektrycznych, do nich również adresowane były dni otwarte wydziału, czyli możliwość zwiedzenia laboratoriów, zajrzenia na zajęcia i porozmawiania ze studentami.

Spotkanie otworzył prezes opolskiego SEP-u **Waldemar Skomudek**, który zapewnił młodych ludzi, że zarządy dużych podmiotów gospodarczych już czekają na absolwentów kierunków związanych dziedziną elektrotechniki.

Słowa te potwierdził przemawiający następnie rektor **Jerzy Skubis**, nakreślając obraz zmieniającego się rynku pracy, którego potrzeby po latach prymatu ekonomistów i prawników ukierunkowane są współcześnie na inżynierów. Rektor opowiedział przybliżył młodym ludziom uczelnię, podkreślając

również jej działalność, upowszechniającą wśród studentów kulturę — m. in. rozdanie 1000 biletów do kina i teatru, czy ustawienie w pobliżu akademików rzeźby.

„Dla tych, którzy podejmują studia w PO losy są pewne” — zapowiedział z kolei wiceprezydent Opola **Janusz Kwiatkowski**, który odczytał również list z podziękowaniami za aktywną działalność skierowany do W. Skomudka przez prezydenta **Ryszarda Zembaczyńskiego**.

„Są chwile, w których przeżywa się coś szczególnego” — powiedział następnie dyrektor ZSE **Władysław Opoka**, „do takich chwil należy osiemnastka”. Jego słowa spotkały się z radosną reakcją młodych ludzi, którym — jakby nie było — temat fety jest szczególnie bliski. Tym razem jednak swoją pełnoletniość świętowały Dni Elektryki odbywające się już po raz osiemnasty. Jubileusz stał się dobrą okazją do wręczenia kwiatów organizatorom i uhonorowania rektora Skubisa złotym medalem ZSE, oznaczonym numerem 1.

W kolejnej części rozpoczęcia imprezy dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki prof. **Ryszard Rojek** przedstawił prezentację wydziału, przybliżając jego historię, dorobek i ofertę kształcenia.

Następnie można było wysłuchać trzech, niezwykle interesujących wykładów: „Czy symetria parametrów elektrycznych toru wieloprądowego jest możliwa przy jego asymetrii geometrycznej” — prof. **Bernarda Barona** z Politechniki Śląskiej, „Efekty biologiczno-fizyczne w organizmie człowieka wywołane polem elektrostatycznym dra inż. **Andrzeja Przytułskiego** oraz „Energoszczędne źródła światła — nowości w ofercie OSRAM” mgr inż. **Łukasza Klimasa**. ◀

L.S-G

WROCŁAWSKA NAUKOWA SZKOŁA METROLOGII PRZEPŁYWU

kontynuuje działalność w Politechnice Opolskiej

Twórcą wrocławskiej naukowej Szkoły Metrologii Przepływu jest prof. **Jerzy Stańda**. W opracowaniu **WROCŁAWSKIE ŚRODOWISKO AKADEMICKIE, TWÓRCY I ICH UCZNIOWIE 1945–2005 Ossolineum**, Wrocław, Warszawa, Kraków, 2007 czytamy, że organizatorem Szkoły Miernictwa Parametrów Ciepłych w Politechnice Wrocławskiej był prof. **Mieczysław Sasiadek**, u którego doktoryzowali się między innymi: **Bohdan Chorowski**, **Januariusz Górecki**, **Zdzisław Kabza**, **Mieczysław Lech**, **Adam Negrusz**, **Jerzy Stańda**, **Mieczysław Teisseyre**, **Mirosław Werszko**. Na stronie 585–611 tego jubileuszowego wydawnictwa zamieszczono informację o rozwoju wrocławskiej szkoły metrologii przepływów oraz miernictwa w technice pyłowej oraz innych szkół, które powstały na wydziałach: Mechaniczno-Energetycznym, Mechanicznym oraz Informatyki i Zarządzania.

W rozdziale pt. Szkoła Metrologii Przepływów str. 585–587 zamieszczono następującą informację: „Do współpracowników prof. Jerzego Stańdy zalicza się autorytet w tej dziedzinie jakim jest prof. Zdzisław Kabza z grupą swoich doktorantów, którzy także osiągnęli już stopnie profesorskie i legitymują się promotorstwem doktorantów z metrologii przepływów i mają również liczne osiągnięcia naukowe i techniczne oraz są kontynuatorami szkoły w Politechnice Opolskiej”.

W Politechnice Opolskiej pracują następujący doktoranci prof. Zdzisław Kabzy:

prof. **Bolesław Dobrowolski**, prof. **Janusz Pospolita**, dr inż. **Małgorzata Kalczyńska**, dr inż. **Henryk Majchrzak**, dr inż. **Andrzej Spyra**, dr inż. **Sławomir Zator**.

Prof. Bolesław Dobrowolski wypromował pięciu doktorantów: **Grzegorza Borsuka**, **Grzegorza Nowosielskiego**, **Zbigniewa Pluteckiego**, **Mariusza Rzęsę**, **Jacka Wydrycha**.

Prof. Janusz Pospolita czterech doktorantów: **Roberta Junge**, **Mirosława Kabacińskiego**, **Stanisława Mauszuka**, **Tomasza Olszowskiego**. ◀

WIRTOTECHNOLOGIA

Pod Patronatem Honorowym Prezesa Polskiej Akademii Nauk prof. Michała Kleibera w Centrum Targowo-Wystawienniczym EXPO SILESIA w Sosnowcu 21 i 22 października organizowane są Międzynarodowe Targi Metod i Narzędzi do Wirtualizacji Procesów „WIRTOTECHNOLOGIA”. Rada Programowa:

prof. **Tadeusz Burczyński** — Kierownik Katedry Wytrzymałości Materiałów i Metod Komputerowych Mechaniki, Politechnika Śląska

prof. **Edward Chlebuś** — Dyrektor Centrum Zaawansowanych Systemów Produkcyjnych

prof. **Zdzisław Kabza** — Dyrektor Instytutu Elektrowni i Systemów Pomiarowych, Politechnika Opolska, Prezes Zarządu Głównej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Energetyka i Środowisko

dr inż. arch. **Jacek Kościuk** — Dyrektor Instytutu Historii Architektury Sztuki i Techniki, Politechnika Wrocławska

prof. **Bohdan Mochnacki** — Dyrektor Instytutu Matematyki i Informatyki, Politechnika Częstochowska

prof. **Maciej Pietrzyk** — Kierownik Katedry Informatyki Stosowanej i Modelowania, Akademia Górniczo-Hutnicza

prof. **Józef S. Suchy** — Wiceprezes Naczelnej Organizacji Technicznej

prof. **Ryszard Tadeusiewicz** — Kierownik Katedry Automatyki, Akademia Górniczo-Hutnicza

prof. **Zenobia Weiss** — Dyrektor Centrum Wirtualnego Projektowania i Automatykacji VIDA

Dostrzegając stałą tendencję przeniesienia przygotowania produkcji do sfery wirtualnej, postanowiliśmy zorganizować imprezę targową, poświęconą wirtualizacji procesów technologicznych – zarówno od strony praktycznej, jak i naukowej. Wirtualizacja jest obecnie coraz częściej standardem obowiązującym w nowoczesnych firmach. Konieczne są jednak odpowiednie narzędzia w postaci programów i specjalistycznego sprzętu informatycznego, niezbędnego do projektowania, symulacji poszczególnych procesów technologicznych i zachowań projektowanych obiektów.

Profil i zakres branżowy obejmuje szeroko pojęte zagadnienia Rapie Prototyping oraz technologii informatycznych w przemyśle. Oprócz referatów warsztatów naukowych i sesji plakatowych oraz informacyjnych prezentowane będzie:

oprogramowanie wspomagające procesy wytwórcze:

- Programy do symulacji procesów technologicznych, m.in. w odlewnictwie, obróbce plastycznej, obróbce skrawaniem
- Programy do symulacji tworzenia form dla przemysłu tworzyw sztucznych
- Programy dla potrzeb resortu energetyki i przemysłu motoryzacyjnego
- Programy do wspomaganie projektowania (CAD)
- Programy do modelowania informacji o budynku (BIM)
- Programy do obliczeń naukowo-technicznych (MATLAB, MATCAD)
- Programy wspomagające procesy wytwórcze (CAM)
- Komputerowe sterowanie numeryczne (CNC)
- Programy do wizualizacji
- Cyfrowe prototypowanie
- Projekt i rozwój
- Inżynieria wsteczna
- Serwis inżynierski
- Przetwarzanie obrazu

Oprogramowanie do wspomaganie zarządzania procesami produkcyjnymi:

- Planowanie zasobów przedsiębiorstwa (ERP)
- Planowanie zapotrzebowanie materiałowego (MRP)
- Zarządzania cyklem „życia” produktu (PLM)
- Inne narzędzia do planowania produkcji i myśli naukowo-technicznej. ◀

Zdzisław Kabza,

Instytut Elektrowni i Systemów Pomiarowych

WYDZIAŁ MECHANICZNY

MATURZYŚCI 2008 NA WYDZIALE MECHANICZNYM

Blisko 450 tegorocznych maturzystów z dziesięciu szkół średnich z Opola, Kędzierzyna-Koźła, Nysy, Kluczborka, Praszki i Raciborza odwiedziło Wydział Mechaniczny PO w okresie od listopada 2007 do lutego br. w ramach szeroko zakrojonej akcji promocyjnej Wydziału. Akcją skierowaną do uczniów szkół technicznych jak i ogólnokształcących o profilach matematyczno-informatycznym lub matematyczno-fizycznym zainicjowali pracownicy Katedry Mechaniki i PKM. Nad przebiegiem akcji

promocyjnej czuwał dr inż. **Józef Grzelak**, który dzięki zaangażowaniu i współpracy pracowników KM i PKM, Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych, Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych, Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji, Katedry Techniki Rolniczej i Leśnej oraz Katedry Inżynierii Procesowej, akcję z powodzeniem zorganizował.

W harmonogramie każdej z sześciu wizyt znalazło się powitanie przybyłych matu-

rzystów przez prodziekana ds. studenckich — dr inż. **Gabriela Filipczaka** oraz kierownika KM i PKM – prof. **Ewalda Machę** auli Łącznika. Podczas każdej z wizyt Prodziekana G. Filipczak i dr inż. **Roland Pawliczek** wygłaszali krótką prezentację multimedialną. Prodziekana G. Filipczak omawiał istniejącą na Wydziale Mechanicznym kierunki i zapoznawał maturzystów z obecnym trzystopniowym systemem kształcenia, zaś dr inż. Roland Pawliczek przybliżył istotę i zastosowania mechatroniki oraz odniósł się do realizowanego w KMiPKM projektu Leonardo da Vinci, który ma na celu podniesienie kompetencji kadry akademickiej w nauczaniu mechatroniki. Prezentacje te były nagradzane przez gości brawami.

W przeszłości podobne akcje promocyjne organizowały już Politechnika Wrocławska i Śląska, dlatego Politechnika Opolska postanowiła nie pozostawać w tyle w walce o względy tegorocznych maturzystów.

Organizatorzy wizyt na WM oczekują, że ich wysiłek już wkrótce przyniesie rezultaty w postaci zwiększonego zainteresowania maturzystów naszym Wydziałem podczas rekrutacji. ◀

*dr inż. J. Grzelak, mgr M. Kominek
Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn*

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

1ST INTERNATIONAL CONGRESS ON SCI- ENCE AND TECHNO- LOGY IN FENCING — BARCELONA 15–17 FEBRERO 2008

Znane z Igrzysk Olimpijskich w Barcelonie w 1992 roku obiekty na wzgórzu Montjuic były miejscem I Międzynarodowego Kongresu Nauki i Technologii w Szermierce. Kongres odbył się w dniach 15–17 lutego 2008 a głównym organizatorem był Kataloński Narodowy Instytut Wychowania Fizycznego (NEFC) we współpracy z Międzynarodową Federacją Szermierczą (FIE). W przedsięwzięciu wzięło udział 130 zarejestrowanych uczestników, w tym 53 aktywnych w wystąpieniach plenarnych i sesjach plakatowych z 24 krajów. Pomyślnym organizatorów było połączenie obrad z Pucharem Świata w Szpadzie Kobiet będącym kwalifikacją do Igrzysk Olimpijskich w Pekinie. Ponadto przeprowadzono — na bardzo wysokim poziomie — warsztaty metodyczne kierowane przez francuskiego fехmistrza **Maitre Daniela Levavasseur** z udziałem mistrzyń olimpijskich w szpadzie

Autor przed wejściem do miejsca obrad

Z. Borysiuk prezentuje referat

kobiet. Zgodnie z tematyką kongresu obrady zdominowały tematy związane z zastosowaniem diagnostyki EEG i EMG do badania procesów poznawczych i odpowiedzi na poziomie centralnego systemu nerwowego z udziałem czołowych szermierzy w poszczególnych krajach. Najlepsze prezentacje były udziałem laboratoriów pracujących na rzecz sportu wysokokwalifikowanego w Rzymie, Paryżu i Madrycie. Miło jest poinformować, iż wystąpienie przedstawiciela Politechniki Opolskiej znalazło się jako trzecie w programie inauguracyjnej sesji plenarnej i dotyczyło tematu „Psychomotor reactions and expert opinions as factors of

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

Mgr inż. **Alicja Wróbel** została uczestniczką szkolenia w ramach projektu „Na szerokich wodach II”. Celem projektu jest podniesienie umiejętności i kwalifikacji osób pracujących na terenie Opolszczyzny, w zakresie psychologicznych i kulturowych aspektów udziału w wielona-

rodowym i wielokulturowym otoczeniu. Jest to trzystopniowe szkolenie o łącznym czasie trwania 45 godzin dydaktycznych (3 spotkania dwudniowe — 3 x 15 h szkoleniowych); termin: luty–kwiecień 2008 r. Formy zajęć: interaktywne ćwiczenia w grupach i podgrupach, wykłady i prezentacje teoretyczne projekcje i analiza materiałów audiowizualnych, spotkania z praktykami interkulturowego biznesu połączone z dyskusją, praca z kamerą video: analiza zapisu własnej pracy case studies: standardowe i autorskie studia przypadku: analiza autentycznych rozmów, korespondencji i sytuacji. ◀

talent identification in fencing”. Drugim wątkiem kongresowym było zastosowanie technologii do produkcji nowego i bezpiecznego sprzętu szermierczego, w tym technologii wireless (bezprowadowych) z zastosowaniem mikroprocesorów co zapewne już wkrótce zrewolucjonizuje sposób rejestracji trafień w szermierce i pchnie rozwój całej dyscypliny w zupełnie nowym kierunku. Wiele wystąpień dotyczyło aspektów medycznych uprawiania szermierki, zarówno w kwestiach epidemiologicznych, zapobiegania kontuzjom oraz fizjologii wysiłku. Kongres był bardzo dobrze zorganizowany i co nie zawsze udaje się organizatorom tego typu przedsięwzięć — wszystkie punkty programu zostały zrealizowane ze stu procentową frekwencją. Jak przystało na obrady środowisk sportowych pasją referentów była źródłem przekraczania limitów wystąpień ustnych. Prowadzący sesje musieli taktownie, lecz stanowczo sięgać po żółte kartoniki by dyscyplinować prelegentów dając szansę słuchaczom na zadawanie pytań. Wśród tych niesfornych, niestety znalazł się również niżej podpisany. ◀

Zbigniew Borysiuk, Instytut Wychowania Fizycznego

rodowym i wielokulturowym otoczeniu. Jest to trzystopniowe szkolenie o łącznym czasie trwania 45 godzin dydaktycznych (3 spotkania dwudniowe — 3 x 15 h szkoleniowych); termin: luty–kwiecień 2008 r. Formy zajęć: interaktywne ćwiczenia w grupach i podgrupach, wykłady i prezentacje teoretyczne projekcje i analiza materiałów audiowizualnych, spotkania z praktykami interkulturowego biznesu połączone z dyskusją, praca z kamerą video: analiza zapisu własnej pracy case studies: standardowe i autorskie studia przypadku: analiza autentycznych rozmów, korespondencji i sytuacji. ◀

Mirosława Szewczyk

Sprawy studenckie

ORKIESTROWY „JOŻIN Z BAŻIN” W STRZELCACH OPOLSKICH

Po pomyślnie zakończonej sesji oraz przerwie międzysemestralnej członkowie orkiestry rozpoczęli pracownicy semestr letni. Po krótkich, ale pracowitych przygotowaniach 28 lutego zespół wraz z za-

przyjaźnioną Orkiestrą Dętą „Elektryczniaka” pojechały na wyjazdowy koncert do Strzelca Opolskich na zaproszenie Dyrekcji Strzeleckiego Ośrodka Kultury.

Na program koncertu, który odbył się

w nowoczesnej sali widowiskowej złożyły się autorskie aranżacje i kompozycje dyrygenta zespołów. Publiczność mogła usłyszeć między innymi „Farandolle V” i „Song X”, „Korowód” Marka Grechuty z wirtuozowskimi improwizacjami **Damiana Kurka** i **Romana Knoppa** (grających na trąbkach) i **Jarosława Korzonka** (perkusja). Po raz pierwszy na początku koncertu został wykonany w kolejności powstawania „Tryptyk marszowy” na który składa się: Marsz „Elektron”, „Marsz Politechniki Opolskiej” i Marsz „Orkiestry Elektrycznej”. Nie zabrakło muzyki tanecznej i opracowań tematów muzyki filmowej. Na zakończenie zespoły zaprezentowały premierowe wykonanie bijącego rekordu popularności utworu Ivana Mladka „Jożin z bażyn”. Koncert został przyjęty bardzo życzliwie przez strzelecką publiczność.

Wyjazd ten rozpoczął cykl koncertów

promocyjnych dookoła Opolszczyzny i nie tylko. Pod koniec kwietnia zespoły planują wyjazd do Krakowa i występ w Akademii Górniczo-Hutniczej. W ten sposób orkiestry promują swoje instytucje. Jest to także aktywne wsparcie procesu rekrutacji na studia, pokazując, że na Politechnice Opolskiej można studiować z pasją. Pasją, którą dla wielu jest muzyka. Muzyka, która „łagodzi obyczaje”. Po koncercie każdy chętny mógł

zapoznać się z propozycją studiów na uczelni i uzyskać materiały promocyjne przygotowane przez Dział Promocji. Tak będzie na każdym tego typu koncercie, które odbywać się będą w ramach cyklu „Muzyczne impresje na Politechnice Opolskiej”.

Zapraszamy na stronę zespołu www.opo.art.pl oraz na nową stronę www.orkiestrydete.art.pl na której znajdziecie Państwo wybór nagrań zespołów. ◀ Przemysław Ślusarczyk, Dział Promocji

Rozważania

MARIUSZ MIGAŁA

BARON PIERRE DE COUBERTIN

— wkrzesiciel nowożytnych igrzysk olimpijskich cz.II

W 2007 r. minęła 70 rocznica śmierci barona Pierre de Coubertina (1863–1937), a już za parę miesięcy w sierpniu b. r. odbędą się XXIX Igrzyska Olimpijskie w Pekinie. Wydaje się, że jest to dobra okazja, aby przybliżyć czytelnikom postać francuskiego pedagoga, historyka, wkrzesiciela nowożytnych igrzysk olimpijskich, wreszcie działacza społecznego i sportowego, w latach 1894–1896 sekretarza generalnego Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, w latach 1896–1925 jego przewodniczącego, wreszcie honorowego prezydenta igrzysk olimpijskich.

W latach 1894–1896 Pierre de Coubertin, sprawował funkcję sekretarza generalnego Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (MKOL), a w latach 1894–1925 został prezydentem tej organizacji, natomiast za swoje zasługi dla ruchu olimpijskiego, otrzymał z biegiem lat tytuł honorowego prezydenta igrzysk olimpijskich. Dzięki jego staraniom w 1915 r. przyznano MKOL stałą siedzibę

w Lozannie, w pałacyku Mon Repos. Jest autorem ideowych podstaw olimpizmu, karty olimpijskiej, olimpijskiego protokołu, programu otwarcia i zamknięcia igrzysk, a także olimpijskiego przyrzeczenia i białego sztandaru olimpijskiego, na którym

umieszczonych jest pięć kolejno ze sobą splecionych kółek, w kolorze niebieskim, żółtym, czarnym, zielonym i czerwonym, symbolizujących pięć kontynentów. Ponadto jest także autorem wiersza „Oda do sportu” *, za który na igrzyskach olimpijskich w 1912 r. w Sztokholmie, występując pod podwójnym pseudonimem, zdobył złoty medal olimpijski w konkursie literatury [7].

Wkraczając w dorosłe życie P. de Coubertin był człowiekiem zamożnym, co sprawiło, że nie musiał podejmować stałej pracy. Dysponował fortuną w wysokości 500 tys. franków w złocie, a w podziale majątku przypadł mu rodzinny dom. Jednak podejmowane prywatnie, tak w obszarze pedagogicznym, jak i olimpijskim przedsięwzięcia, zwłaszcza wspomniane podróże były kosztowne, pochłaniając znaczne środki. Dodatkowo problemy finansowe przyniosła I wojna światowa oraz niefortunne lokaty i operacje na giełdzie. Zmusiło go to do sprzedaży domu i obniżenia standardu

życia, co w konsekwencji spowodowało podjęcie decyzji o wycofaniu się z działalności w MKOL. Wówczas z pomocą przyszli przyjaciele, a zwłaszcza najbardziej oddany z nich, sekretarz Szwajcarskiego Komitetu Olimpijskiego dr Francis Messerli, który wpłynął, by MKOL wystąpił z kandydaturą Coubertina do Pokojowej Nagrody Nobla. Złożony wniosek nie znalazł jednak uznania. Następnie w 1936 r. dr Messerli zwrócił się do narodowych komitetów olimpijskich z apelem o zbiórkę na „Fundusz Pierra de Coubertina”. Jednak, aby ukryć rzeczywiste motywy akcji oficjalnie ogłoszono, że fundusz ten ma być oddany do dyspozycji Coubertina z okazji 50-lecia (1886–1936) jego działalności na rzecz reformy wychowania i przeznaczony na kontynuację i zakończenie tych prac. Nie wszystkie komitety jednak odpowiedziały na apel, ale akcja pozwoliła na uzbieranie 50 tys. franków szwajcarskich. Uzyskane w ten sposób fundusze zabezpieczyły byt materialny rodziny barona P. de Coubertina [4].

Niestety niedługo po tym (2 września 1937 r.) Coubertin, podczas spaceru w geneńskim parku Lagrange umiera nagle na atak serca, w wieku 75 lat. Pochowany został na cmentarzu Bois de Vaux w grobie, którą przydzieliła mu, jako swemu honorowemu obywatelowi wdzięczna Lozanna, którą uczynił stolicą ruchu olimpijskiego. Ciało spoczywa wśród najbliższych - żony, syna, córki, natomiast jego serce zgodnie z ostatnią wolą, 26 marca 1939 r. zostało przewiezione do greckiej Olimpii [4].

P. de Coubertin pozostawił po sobie olbrzymią spuściznę literacką, m.in. 20 książek, 1150 artykułów i innych pism –

od rozpraw teoretycznych po poezję. Ich tematyka dotyczy zagadnień związanych z pedagogiką powszechną i reformą wychowania, pedagogiką sportową, ruchem olimpijskim, a także poświęcone są studiom historycznym, polityce i socjologii [3].

Ciekawe informacje w artykułach poświęconych polityce, można znaleźć na temat Polski. W jednym z nich pisał: „... Polska nie tylko została wyłączona z geografii. Zamierzano wypędzić ją z historii. Nie znamy w Europie ani jej terytorium ani jej dziejów. Skoro jednak mimo wszystko to terytorium istnieje, nie należy pomijać wydarzeń, które na nim miały miejsce. Dla kogoś, kto potrafi przewidzieć prawdopodobny rozwój ludzkości, kto opiera się na pozytywnych objawach, zrywając, jeśli trzeba, z tradycyjnymi przesłankami, sprawa wskrzeszenia integralnej Polski jest tylko sprawą czasu. [...] Czego w ciągu wieku nie potrafiły dokonać wysiłki autokratyczne Fryderyka II, Bismarcka, Katarzyny Wielkiej, Mikołaja I, Józefa II i Metternicha, tego nie zrealizują nowoczesne instytucje, podane mimo wszystko kontroli publicznej. [...] Oto kongres w Moskwie wypowiedział się za rewindykacjami polskimi. Nie będzie on odosobniony. Ani złość suwerenów, ani ambicje nacjonalistyczne, ani skoalizowane interesy nie podważą pewności, że Polska rozczłonowana na trzy człony i zamknięta od stu lat w trzech grobowcach, żyje ciągle i jest nawet bardziej świadoma swej siły, bardziej zapalona w swych aspiracjach, bardziej bogata w zasoby różnego rodzaju, niż w godzinę swej pozorowanej śmierci. [...] Nasi ojcowie - dzielni ludzie - mówili: Polska powinna żyć, bo jest tego godna. Wynikało to z uczucia. Współcześni stwierdzają, że Polska żyje i że jest niemożliwe ją zabić. Opierając się na tym fakcie „Revue pour les Francais” uznała za celowe przedstawić swoim czytelnikom na kilku stronach ten dziwny naród, który bez wyznaczonych granic, bez stałego rządu, bez określonego dziedzictwa, czerpie z siebie samego siłę niezbędną do znużenia wszystkich tyranii i pokrzyżowania wszystkich kalkulacji” [6].

Taki był właśnie baron Pierre de Coubertine. Zafascynowany historią starożytności, o władnięty ideą odrodzenia antycznych tradycji igrzysk olimpijskich, które były manifestacją jedności plemion greckich, a we wskrzeszeniu nowożytnych igrzysk widział tę samą rolę, tylko na znacznie szerszej przestrzeni terytorialnej, gdyż miały one w przyszłości objąć wszystkie kontynenty i państwa współczesnego świata. W dniu dzisiejszym o uniwersalizmie jego idei związanych z ruchem olimpijskim, któremu nie zagroził

nawet głęboki podział świata politycznego w XX w. i wybuch wojen, świadczą liczby zawodników z różnych regionów kuli ziemskiej i sportowcy z „nowych” krajów, którzy coraz częściej zdobywają najwyższe laury olimpijskie. Świadczy o tym także przyrzeczenie olimpijskie, w którym sportowcy, sędziowie i działacze zobowiązują się m.in. służyć ruchowi olimpijskiemu, przeciwstawiać się wszelkim wpływom i naciskom politycznym, komercyjnym, rasowym i religijnym. I to właśnie w sporcie olimpijskim jest najcenniejsze.

Oda do sportu, P. de Coubertine, tłum. Jadwiga Sadowska.

O Sporcie, rozrywko bogów, esencjo życia, objawiona nagle pośród karczowiska daremnych trudów dnia dzisiejszego, promienny wysłanniku odległych czasów ludzkiego uśmiechu. Pojawiłeś się i na wierzchołkach gór rozblęta jutrzienka, a promienie światła przenikać poczęły mroki puszczy.

O Sporcie, ty jesteś Piękno! Tyś architektem tej budowli ludzkiego ciała, które oddane niskim żądzom warte jest pogardy, a rzeźbione szlachetnym wysiłkiem staje się czarą wzniosłości. Żadne piękno nie może istnieć bez proporcji i równowagi, a tyś jest mistrzem niezrównanym obydwu, gdyż ty stwarzasz harmonię, ty nadajesz rytm ruchom, ty siłą zdobisz wdziękiem, a gibkość nasycasz mocą.

O Sporcie, tyś jest Sprawiedliwością! Słuszna miara zasług, której daremnie poszukują ludzie w Oustanowionych prawach rodzi się sama z siebie w twym kręgu. Nikt nie wzięci wyżej nad poprzeczkę, nie pobiegnie dłużej o chwilę niż naprawdę zdoła: tylko moc ciała i ducha wyznaczyć może granice zwycięstwa.

O Sporcie, ty jesteś Śmiałością! Sens całego trudu mięśni streszcza się w jednym słowie: ośmielić się. Po cóż są mięśnie, do czego służyć może poczucie własnej zręczności i siły, ćwiczenie zręczności i siły, jak nie do wypróbowania siebie? Lecz śmiałość, którą wzbudzasz nie ma nic wspólnego z zuchwalstwem awanturnika, który stawia wszystko na jedną kartę. Jest to śmiałość ostrożna i z rozmysłem.

O Sporcie, tyś jest honorem! Twoje tytuły wcale nie są warte, gdy nie są zdobyte drogą uczciwą i w duchu pełnej bezinteresowności. Kto doń dochodzi wpród wywiódłszy w pole swych towarzyszy sam ponosi szkodę: przyłgnie do niego miano niegodnego, gdy się postępek potajemny wyda.

O Sporcie, tyś jest Radością! Na zew twój ciało rozkwita weselem, oczy się śmieją i krew szybciej krąży. Myśli się stają czystsze i jaśniejsze. Pierzchają troski udręczonych smutkiem, a pełni życia kosztują szczęśliwi.

O Sporcie! Tyś jest Płodnością! Ty wiesziesz krótką i szlachetną drogą do poprawienia gatunku ludzkiego, niszcząc zaległości czyhających chorób, prostując wszelkie ułomności ciała. Ty także rodzisz w człowieku pragnienie wydania na świat synów szybkich, mocnych, godnych następców jego na arenie, gotowych sięgać po laury ojcowskie.

O Sporcie, tyś jest Postęp! By moc ci służyła, człowiek musi stale rozwijać ciało i rozwijać ducha. Musi przestrzegać najwyższej higieny: wyrzec się wszelkich zbytecznych nadużyć. To ty mu wpajasz te mądre zasady, które wzbraniając mu naruszać zdrowie, wysiłek jego uczynią skutecznym.

O Sporcie! Ty jesteś Pokój! Ty ustanawiasz przyjacielskie związki między ludami, zbliżając je sobie we wspólnym kulcie siły ujarzmionej, rzeczniczki ładu, zwyciężczyni siebie. Tobie zawdzięcza wszystka młodzież świata poznanie siebie i poszanowanie wzajemne bogactw kultury swych krajów, i tak najwyższe wartości narodów stają się źródłem szlachetnej walki i pokojowego współzawodnictwa [9].

Piśmiennictwo:

1. Bulletin du Comité International des Jeux Olympiques. Paris 1894, nr 1. Tłum. J. Mańkowska. Przedruk z: Główne kierunki rozwoju wychowania fizycznego od końca XVIII wieku do 1918 roku, pod red. Hądzelek K., Wrocław - Warszawa - Kraków 1968.
2. Coubertin P.: Wspomnienia olimpijskie, Lozanna 1932.
3. Coubertin P.: Przemówienia. Pisma różne i listy. Wstęp, wybór i opracowanie G. Młodzikowski i K. Hądzelek, Warszawa 1994.
4. Hądzelek K., Wroczyński R. (red.): Główne kierunki rozwoju wychowania fizycznego od końca XVII wieku do 1918 roku, Wrocław - Warszawa - Kraków 1968.
5. Młodzikowski G.: Wkład P. de Coubertina w dzieło wznowienia igrzysk olimpijskich, Wychowanie Fizyczne i Sport 1968, 3.
6. Revue pour les Francais 1906, Janvier. Tłum. Janusz Piewcewicz. Por. Coubertin o Polsce. Druk w: Dysk Olimpijski, 1971, nr 4.
7. Utwór autorstwa P. de Coubertina został zgłoszony pod podwójnym pseudonimem G. Hohrod — M. Eschbach. Pseudonim, sugerujący wspólne autorstwo Francuza i Niemca, miał wykazać, że idea olimpijska jest zdolna zbliżyć do siebie nawet tak wrogo zwaśnione narody, jak francuski i niemiecki. Jak się wydaje, na przyznaniu temu patetycznemu poematowi, w którym autentyczna wzniosłość przeplata się z galijską egzaltacją, najwyższego olimpijskiego wawrzynu, zaważyły nie tyle walory warsztatowe, ile jego humanistyczny wydzźwięk, w skondensowanej formie ukazujący wszystkie cechy oraz społeczne posłannictwo sportu.
8. Wroczyński R.: Powszechne dzieje wychowania fizycznego i sportu, Wrocław - Warszawa - Kraków - Gdańsk 1985.
9. Zasoby Polskiego Portalu Olimpijskiego PKOL. ◀

Autor jest adiunktem w Katedrze Podstaw Fizjoterapii na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii PO

Kultura

FILHARMONIA OPOLSKA IM. JÓZEFA ELSNERA

ul. Krakowska 24, 45-075 Opole
kasa biletowa
tel. 077 44 23 286
www.filharmonia.opole.pl

04.04 (piątek), godz. 19.00

Sala Koncertowa

MŁODZI ARTYŚCI

Filharmonicy Opolscy
Bartosz Żurakowski - dyrygent
dyplomanci Państwowej Szkoły
Muzycznej im. Fryderyka Chopina w
Opolu
wstęp wolny

05.04 (sobota), godz. 19.00

Sala Koncertowa

KONCERT „PIAF”

Piosenki Edith Piaf w wykonaniu
AGNIESZKI MATYSIAK
z towarzyszeniem zespołu:
Janusz Bogacki – fortepian
Paweł Pańta – kontrabas
Marcin Słomiński – perkusja
Mirosław Mozol - akordeon
Bilety: 35 zł

07.04 (poniedziałek), godz. 10.30 i 12.00

Sala Koncertowa

KONCERTY DLA DZIECI I

MŁODZIEŻY

MUSICA VIVA

Filharmonicy Opolscy
Bogusław Dawidow – dyrygent
Bilety: 5 zł

11.04 (piątek), godz. 19.00

Sala Koncertowa

KONCERT SYMFONICZNY

Filharmonicy Opolscy
Dariusz Mikulski - dyrygent
Paweł Gusnar - saksofon
Krzysztof Filus - kontrabas
D. Milhaud - Scaramouche
M. Musorgski – „Obrazki z wystawy”
A. Piazzola – Tango Ballet
J. M. Sperger – Koncert kontrabasowy
D-dur nr 16
Bilety: ulgowy 15 zł, normalny 20 zł

12.04 (sobota), godz. 18.00

Sala Koncertowa

KONCERT OKOLICZNOŚCIOWY W PRZEDDZIEŃ „DNIA PAMIĘCI OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ”

Filharmonicy Opolscy
Bogusław Dawidow - dyrygent
Zofia Kilanowicz - sopran
H. M. Górecki – III Symfonia
„Symfonia Pieśni Żalonych” op. 36
wstęp wolny

14. 04 (poniedziałek), godz. 10.30 i 12.00

Sala Koncertowa

KONCERTY DLA DZIECI I

MŁODZIEŻY

MUSICA VIVA

Filharmonicy Opolscy
Bogusław Dawidow – dyrygent
Bilety: 5 zł

18.04 (piątek), godz. 19.00

Sala Koncertowa

KONCERT SYMFONICZNY

Filharmonicy Opolscy
Bogusław Dawidow - dyrygent
Vadim Rudenko – fortepian (Rosja)
Fr. Liszt - I Koncert fortepianowy
Es-dur
P. Czajkowski – VI Symfonia h–moll
„Patetyczna” op. 74
Bilety: ulgowy 15 zł, normalny 20 zł

20.04 (niedziela), godz. 18.00

Sala Kameralna

MUZYKA

LATYNOAMERYKAŃSKA

Meksyk, Kolumbia, Argentyna/
Danuta Kołodziejczyk – skrzypce
Anna Maklakiewicz – wiolonczela
Witold Wołoszyński – fortepian
Bilety: 5 zł

27.04 (niedziela), godz. 15.00

Sala Koncertowa

KONCERT NA DZIESIĘCIU

STRUNACH

Muzyka na skrzypce i gitarę klasyczną
Agnieszka Cypriak - skrzypce
Janusz Raczyński - gitara
Bilety: 5 zł

24-27.04

Imprezy organizowane w ramach
obchodów „DNI OPOLA” -
Sala Koncertowa

24.04 (czwartek), godz. 19.00

Filharmonicy Opolscy
Bartosz Żurakowski – dyrygent
Chór Filharmonii Śląskiej
Anna Wierzbicka – sopran
Joanna Dobrakowska – alt

Piotr Kusiewicz – tenor
Patrik Rymanowski - bas
Wojciech Kilar - „Missa pro pace”
Wejściówki dostępne od 15 kwietnia w
kasie F.O.

25.04 (piątek), godz. 18.30

ANNA MARIA JOPEK z zespołem

Dystrybucję wejściówek-cegiełek
prowadzi MOK Opole

26.04 (sobota), godz. 18.00

MONODRAM „BELFER” W WYKONANIU WOJCIECHA PSZONIAKA

Wejściówki dostępne od 15 kwietnia w
kasie F.O.

27.04 (niedziela), godz. 18.00

„PASJANS NA DWÓCH”

Grzegorz Turnau i Andrzej Sikorowski
Wejściówki dostępne od 15 kwietnia w
kasie F.O.

TEATR IM. J. KOCHANOWSKIEGO W OPOLU

Biurow Obsługi Widzów:
tel./fax: 077 45 45 941, 453 90 82–85 w.108
e-mail: bow@teatrkochanowskiego.art.pl

01.04 (wtorek), godz. 18.00

BAAL

Autor: Bertolt Brecht
Reżyseria: Marek Fiedor
Duża Scena

02.04 (środa), godz. 10.00 i 18.00

BARDZO PROSTA HISTORIA

Autor: Marija Łado
Reżyseria: Bartosz Zaczykiewicz
Mała Scena

04.04 (piątek),

BAAL

Autor: Bertolt Brecht
Reżyseria: Marek Fiedor
Teatr Dramatyczny w Warszawie

05.04 (sobota)

BAAL

Autor: Bertolt Brecht
Reżyseria: Marek Fiedor
Teatr Dramatyczny w Warszawie

06.04 (niedziela), godz: 18.00

GRUBA ŚWINIA

Autor: Neil LaBute
Reżyseria: Bogdan Tosza
Scena na Parterze

08.04 (wtorek), godz: 18.00

WIŚNIOWY SAD

Autor: Antoni Czechow
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena

09.04 (środa), godz: 18.00

WIŚNIOWY SAD

Autor: Antoni Czechow
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena

10.04 (czwartek), godz: 18.00

GRUBA ŚWINIA

Autor: Neil LaBute
Reżyseria: Bogdan Tosza
Scena na Parterze

XXXIII OPOLSKIE KONFRONTACJE TEATRALNE

11.04 (piątek), godz: 19.00

STUFF HAPPENS

Autor: David Hare
Reżyseria: Andrew S. Paul
Teatr Śląski w Katowicach

11.04 (piątek), godz: 10.00

BARDZO PROSTA HISTORIA

Autor: Marija Łado
Reżyseria: Bartosz Zaczykiewicz
Mała Scena

12.04 (sobota), godz: 16.30 i 20.00

BYŁ SOBIE POLAK POLAK POLAK I DIABEŁ

Autor: Paweł Demirski
Reżyseria: Monika Strzępka
Teatr Dramatyczny w Wałbrzychu

13.04 (niedziela), godz: 17.30 i 22.00

BIEGUN

Autor: Vladimir Nabokov
Reżyseria: Ewa Piotrowska
Białostocki Teatr Lalek
XXXIII OKT konteksty

13.04 (niedziela), godz: 19.30

KLĄTWA

Autor: Stanisław Wyspiański
Reżyseria: Janusz Opryński
spektakl plenerowy, wstęp wolny/
Fundacja Nadzrecze Lublin
XXXIII OKT UROCZYSTA
INAUGURACJA FESTIWALU

14.04 (poniedziałek), godz: 18.00

WESELE

Autor: Stanisław Wyspiański
Reżyseria: Anna Augustynowicz
Teatr Współczesny w Szczecinie
XXXIII OKT

15.04 (wtorek), godz: 19.00

BITWA POD GRUNWALDEM

Autor: Tadeusz Borowski
Reżyseria: Marek Fiedor
Teatr Studio w Warszawie

16.04 (środa), godz: 18.00

ŚLUB

Autor: Witold Gombrowicz
Reżyseria: Waldemar Zawodziński
Teatr im. Jaracza w Łodzi

17.04 (czwartek), godz: 19.00

SZEWCY U BRAM wg Szewców St. I.

Witkiewicza
Reżyseria: Jan Klata
Teatr Rozmaitości w Warszawie

18.04 (piątek), godz: 18.00

SPRAWA DANTONA

Autor: Stanisława Przybyszewska
Reżyseria: Jan Klata
Teatr Polski we Wrocławiu

18.04 (piątek), godz: 20.00

CHÓR SPORTOWY

Autor: Elfriede Jelinek
Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski
godz: 20.00

19.04 (sobota), godz: 16.30 i 20.00

ŚLUBY PANIEŃSKIE

Autor: Aleksander Fredro
Reżyseria: Jan Englert
Teatr Narodowy w Warszawie

20.04 (niedziela), godz: 16.30 i 18.30

KLĄTWA

Autor: Stanisław Wyspiański
Reżyseria: Barbara Wysocka
Narodowy Stary Teatr w Krakowie

20.04 (niedziela), godz: 21.00

SĘDZIOWIE

Autor: Stanisław Wyspiański
Reżyseria: Krzysztof Rekowski
Teatr im. J. Kochanowskiego w Opolu
XXXIII OKT UROCZYSTE
ZAKOŃCZENIE FESTIWALU

21.04 (poniedziałek), godz: 18.00

TYMON ATEŃCZYK

Autor: William Shakespeare
Reżyseria: Maciej Prus
Teatr Polski w Bydgoszczy
XXXIII OKT Konteksty

23.04 (środa), godz: 11.00

CASTING. ZŁODZIEJ

Autor: Marianna Dembińska, Dario Fo
Reżyseria: Tomasz Man
Mała Scena

23.04 (środa), godz: 18.00

BREL

Autor: Jacques Brel
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena
spektakl muzyczny
premiera studencka

24.04 (czwartek), godz: 11.00 i 18.00

CASTING. ZŁODZIEJ

Autor: Marianna Dembińska, Dario Fo
Reżyseria: Tomasz Man
Mała Scena

25.04 (piątek), godz: 19.00

BREL

Autor: Jacques Brel
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena
spektakl muzyczny

26.04 (sobota), godz: 20.00

GRUBA ŚWINIA

Autor: Neil LaBute
Reżyseria: Bogdan Tosza
Scena na Parterze
NOC W TEATRZE!

26.04 (sobota), godz: 22.00

BREL

Autor: Jacques Brel
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena
spektakl muzyczny
NOC W TEATRZE!

26.04 (sobota), godz: 23.30

CHÓR SPORTOWY

Autor: Elfriede Jelinek
Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski
NOC W TEATRZE!

29.04 (wtorek), godz: 18.00

O LEPSZY ŚWIAT

Autor: Roland Schimmelpfennig
Reżyseria: Tomasz Konina
Duża Scena

29.04 (wtorek), godz: 20.00

CHÓR SPORTOWY

Autor: Elfriede Jelinek
Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski

30.04 (środa)

O LEPSZY ŚWIAT

Autor: Roland Schimmelpfennig
Reżyseria: Tomasz Konina
Mała Scena

Nowości wydawnicze

W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ

Technologie energetyczne / Tadeusz Chmielniak.
- Warszawa : Wydaw. Naukowo-Techniczne,
2008. - 564 s.

Sygnatury: 118312 Cz - książka dostępna
w Czytelni Biblioteki Głównej
118318 - książka dostępna w Wypożyczalni
Biblioteki Głównej
M 10664 - książka dostępna w Bibliotece
Wydziału Mechanicznego
B 3527 - książka dostępna w Bibliotece
Wydziału Budownictwa

„Książka zawiera podstawowe informacje o wszystkich stosowanych obecnie technologiach produkcji elektryczności i ciepła. Są w niej omówione nie tylko technologie konwencjonalne, lecz także technologie źródeł odnawialnych oraz technologie nowe, które dopiero wchodzi do użycia (np. ogniwa fotowoltaiczne i paliwowe). Podano podstawy teoretyczne technologii, metodologię oceny ich potencjału termodynamicznego i ekologicznego oraz aktualny stan i tendencje rozwojowe. Omówiono też wiele konkretnych rozwiązań układów energetycznych. Przedstawiono zasoby i ogólną charakterystykę głównych paliw oraz pojęcie systemu energetycznego, podsystemu elektroenergetycznego i jego interakcje ze środowiskiem naturalnym. Omówiono sposoby konwersji energii paliw w elektryczność i ciepło, rodzaje obiegów oraz bilanse substancji i energii. Następnie przedstawiono poszczególne rodzaje technologii energetycznych. Obszerne wyłożono zagadnienia dotyczące siłowni kondensacyjnych, będących podstawą polskiego podsystemu energetycznego. Omówiono zespół turbiny gazowej, hierarchiczne układy energetyczne, skojarzoną produkcję ciepła i elektryczności oraz energetykę jądrową. Ostatnie rozdziały poświęcono zagadnieniom energetycznego wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Opisano elektrownie wiatrowe, energetykę słoneczną, wodną geotermalną, ogniwa paliwowe, a także technologie energetycznego wykorzystania biomasy.

Książkę polecamy studentom kierunków: energetyka, budowa i eksploatacja maszyn, inżynieria środowiska i ochrona środowiska wyższych uczelni technicznych. Będzie także przydatna dla inżynierów pracujących w elektrowniach, biurach projektowych energetyki i konstrukcji maszyn oraz urządzeń energetycznych. Powinni z niej skorzystać również studenci studiów podyplomowych z zakresu nowych technologii energetycznych.” [z okł.]

Obróbka skrawaniem / Wiesław Olszak. - Warszawa : Wydaw. Naukowo-Techniczne, 2008. - 432 s.

Sygnatury: M 10663 - książka dostępna w Bibliotece Wydziału Mechanicznego

„Książka jest pomyślana jako podręcznik akademicki do przedmiotu obróbka skrawaniem. Zawarto w niej podstawowe wiadomości o zjawiskach fizycznych towarzyszących skrawaniu. Omówiono wpływ cech narzędzia, przedmiotu obrabianego i obrabiarki, a także technologicznych parametrów skrawania na kształtowanie dokładności, wydajności i kosztów obróbki. Zagadnienia ogólne zilustrowano głównie przykładami z otoczenia.

Wydawnictwa Naukowo-Techniczne polecają tę książkę studentom wydziałów mechanicznych wyższych szkół technicznych. Wiele przydatnych informacji znajdują w niej również inżynierowie pracujący w przemyśle.” [z okł.]

Kinematyka układów wieloczłonowych : metody obliczeniowe / Janusz Frączek, Marek Wojtyra. - Warszawa : Wydaw. Komunikacji i Łączności, 2008. - 457 s.

Sygnatury: 118309 Cz - książka dostępna
w Czytelni Biblioteki Głównej
M 10662 - książka dostępna w Bibliotece
Wydziału Mechanicznego

„W książce przedstawiono nowoczesne i efektywne metody obliczeniowe kinematyki układów wieloczłonowych, czyli układów złożonych z dużej liczby ciał (członów) połączonych ze sobą w różny sposób, które mogą poruszać się pod działaniem rozmaitych wymuszeń. W praktyce mogą to być np. zespoły pojazdów samochodowych lub kolejowych, w których członami są elementy zawieszenia, silnika lub nadwozia, lecz także modele biomechaniczne człowieka, w których członami są elementy zawieszenia, silnika lub nadwozia, lecz także modele biomechaniczne człowieka, w których członami są elementy układu kostno-szkieletowego.

W pozycji tej w szczególności uwzględniono rodzaje współrzędnych stosowanych w opisie układów wieloczłonowych, kinematykę układów płaskich i przestrzennych we współrzędnych złączowych oraz absolutnych, a także algorytm i wybrane procedury programu do automatycznej analizy kinematycznej układów wieloczłonowych. Ostatni rozdział, o charakterze monograficznym, poświęcono wyjątkowo trudnym zagadnieniom, wykraczającym niekiedy poza tradycyjny kurs kinematyki, takimi jak badanie konfiguracji osobliwych lub analiza układów z więzami nadmiarowymi.

Ze względu na całościowe, jednolite i dogłębne ujęcie prezentowanych zagadnień, a także bogatą

ilustrację tematów przykładami i programami komputerowymi zapisanymi w języku MATLAB, książka ma unikatowy charakter wśród publikacji w języku polskim.

Pozycja jest adresowana do studentów, pracowników naukowych i absolwentów wydziałów mechanicznych wyższych szkół technicznych, a także do osób użytkujących systemy komputerowego wspomagania prac inżynierskich (CAD/CAE).” [z okł.]

Oprac. Beata Kopka

W OFICYNIE WYDAWNICZEJ

Ryszard Bartnik. Rachunek efektywności techniczno-ekonomicznej w energetyce zawodowej. Podręcznik akademicki. W książce przedstawiono podstawowe zagadnienia dotyczące zastosowania przede wszystkim dyskontowych metod oceny efektywności ekonomicznej inwestycji, tj. metod uwzględniających zmianę wartości pieniądza w czasie oraz ujmujących korzyść netto w kategorii przepływu pieniężnego netto. (Z Przedmowy)

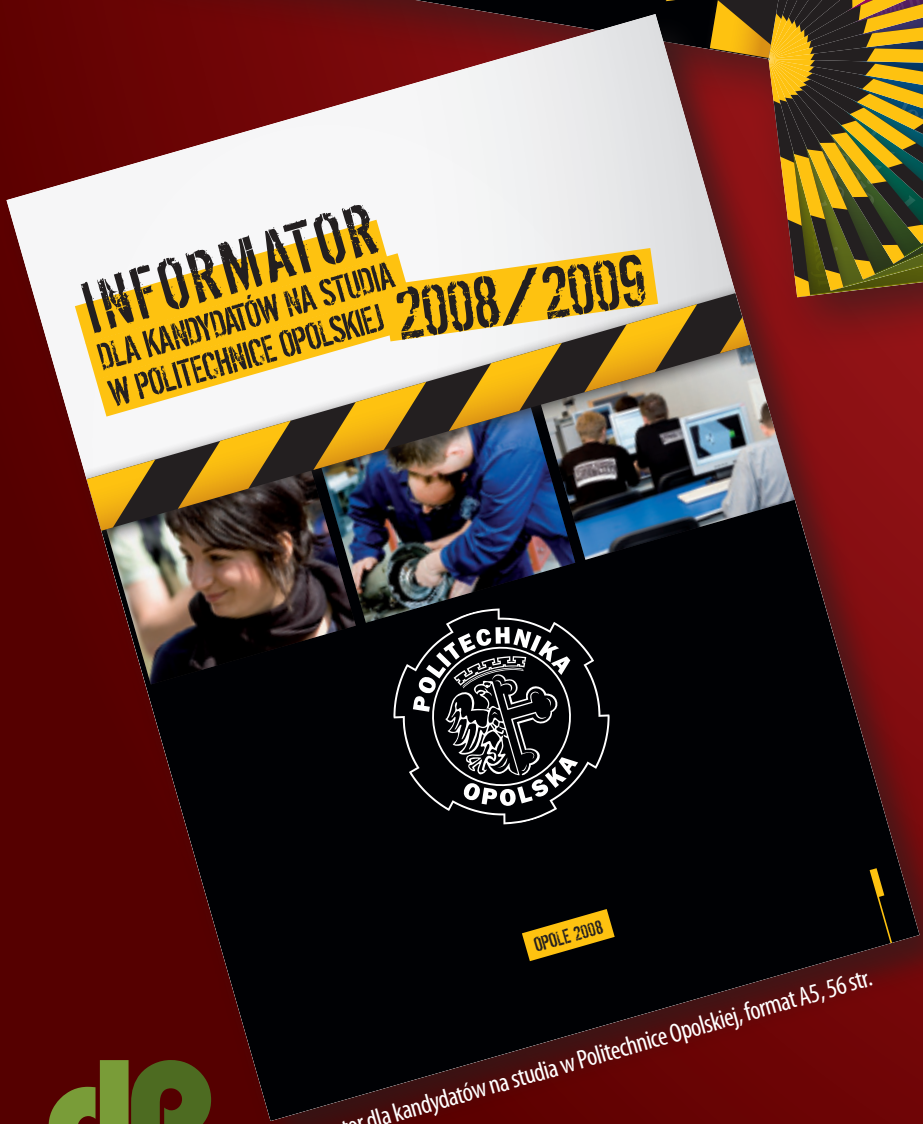
SiM z. 219. Volodymyr Boychuk. Procesy termomechaniczne w przewodnikach niemetalowych przy oddziaływaniu pola elektromagnetycznego. W pracy zbudowano wariant modelu termomechaniki niemetalowych przewodników elektrycznych i zaproponowano metodologię badania sprzężonych procesów elektrofizycznych, cieplnych i mechanicznych w takich ciałach, spowodowanych wpływem zewnętrznego zmiennego w czasie, ustalonego lub kwaziustalonego pola elektromagnetycznego. (Ze streszczenia)

SiM z. 216. Stanisław Szczepański. Efekty kształcenia na kierunku wychowanie fizyczne Politechniki Opolskiej w samoocenie studentów. Postanowiono rozpoznać samoocenę poziomu przygotowania studentów z poszczególnych przedmiotów oraz uzyskać opinie o przydatności tych przedmiotów w praktyce zawodowej oraz w życiu osobistym każdego z nich. Podczas analizy wyników badań śledzono występowanie różnic między studentami studiów dziennych i zaocznych oraz między kobietami i mężczyznami. (Ze streszczenia)

MATERIAŁY INFORMACYJNE DLA KANDYDATÓW NA STUDIA

Wachlarz możliwości prezentujący kierunki od A do Z, format 62x200mm, 2 karty połączone ozdobnym nitem

Informator dla kandydatów na studia w Politechnice Opolskiej, format A5, 56 str.

Elektroniczna wersja informatora na CD w praktycznej formie karty kredytowej, format 86x50mm

Dwustronna ulotka A5 zawierająca najważniejsze informacje o rekrutacji